

vedrovický ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2016

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VEDROVICÍCH

Obsah:

- Radnice informuje
- Společenská kronika
- Kulturní kalendář
- Hasičské závody
- Dožínky ve Vedrovicích
- Školáci a předškoláci
- Hody s ochutnávkou
- Přijďte do muzea
- Dovolená v Thajsku
- Na konci světa
- Tajemno v Krumlovském lese
- Rodák Jan Novotný
- Zahradnictví u Kopetků
- Cestování na pokračování
- Tenisový turnaj
- Cesty za poznáním s důchodci
- Loutkový festival
- Besedy nad kronikou
- Vysoká pri Morave
- Zakázkové šití paní Vaculíkové
- Rybáři se činí

Tradice ožívají

■ Slovo starosty

Vážení spoluobčané.

Také jste se přes prázdniny dobře bavili na akcích, které se u nás ve Vedrovicích konaly, a skvěle jste si odpočinuli na dovolené s rodinou?

I když byly poslední měsíce hodně nabyté prací a různým jednáním, čas na tyto aktivity a rodinu jsem si dokázal najít a užít si vše naplno. O tom přece letní prázdniny jsou....

V závěru roku stojí před zastupitelstvem několik důležitých jednání a rozhodnutí.

Chceme dokončit jednání s Českou poštou s.p. o přechodu poštovní přepážky pod správu obce Vedrovice a konečně schválit smlouvu. I když se ze strany České pošty s.p. celá věc zbytečně protahuje, všichni doufáme, že se vše zvládne tak, abychom byli ve Vedrovicích s poštovními službami, které od roku 2017 zajistí obec, spokojeni.

Začalo nevěřejně projednávání návrhu Zadání územního plánu Vedrovice z hlediska životního prostředí, energetických vedení a sdělovacích technologií, a v nejbližších měsících bude zahájeno projednání zadání s veřejností, o čemž budou všichni uvědoměni veřejnou vyhláškou.

Chceme zahájit prodloužení vodovodu a kanalizace za MŠ, aby se mohli stavebníci nových rodinných domů co nejdříve napojit. Je smutné, že nám celou věc komplikoval sám občan naší obce. Důležité ovšem je, že se našlo řešení a celý projekt bude realizován.

Během října a listopadu budeme připravovat rozpočet obce na rok 2017, aby mohl být v prosinci schválen zastupitelstvem.

Mimo pracovní záležitosti nás ovšem na konci roku čeká ještě mnoho kulturních akcí, na které Vás srdečně zvou.

V říjnu to bude Podzimní slavnostní koncert, v listopadu pro nás uspořádá Chasa Vedrovice Martinské hody a MS Vedrovice Poslední leč, v prosinci nás čekají tradiční obecní akce – Čertíci na návsi a Ladovy Vánoce a Kulturní spolek Husákovy děti nás pozve na Silvestrovskou zábavu do KD. Sledujte plakátovací plochy a nástěnku ve vstupní hale OÚ.

Závěrem mi dovoluji jeden citát, který mi utkvěl v paměti po letošní dovolené, kterou jsme trávili u nás, v České republice (Drtinova rozhledna u obce Chotilsko).

„Svět je krásný a konati dobro, i když vděku a uznání člověk nedojde, je pravé a jediné životní štěstí.“

Autor: Prof. PhDr. František Drtina, český filozof, univerzitní profesor, politik a jeden ze zakladatelů skautingu v Česku

Váš starosta
Richard Janderka

■ Radnice informuje

■ Odpady - Vedrovice

Do systému třídění odpadů v naší obci přibily dva nové druhy. Je to možnost zpětného odběru baterií a sběr kovových odpadů.

Zpětný odběr použitých baterií

Obec Vedrovice spolupracuje s firmou ECOBAT s.r.o. a je registrovaným místem zpětného odběru použitých přenosných baterií a akumulátorů ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Baterie můžete doma shromažďovat do praktických boxů Ecocheese. Tyto baterie je pak možné odevzdávat do sběrného kontejneru, který je umístěn ve vstupní hale OÚ.

ECO-CHEESE je unikátní projekt společnosti ECOBAT, jehož základní myšlenkou je, aby se třídění vybitých baterií, stejně jako třídění plastů a papíru, stalo součástí moderního životního stylu každého z nás.

Součástí projektu ECO-CHEESE je rozdávání speciálního sběrného boxu na baterie do domácností. Sběrná nádoba ECO-CHEESE tvoří symbiózu mezi funkcí a designem v několika barevných provedeních, takže ji lze bez problémů umístit kamkoli v bytě i jako zajímavý doplněk. I Vy si svůj ECO-CHEESE můžete jednoduše a zdarma objednat na OÚ.

Více na: www.ecocheese.cz

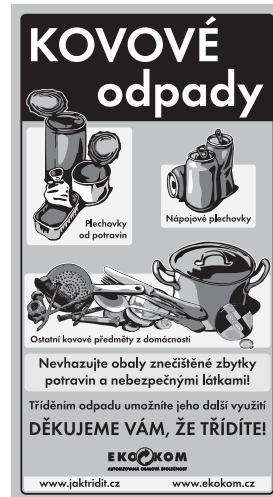
Kovové odpady

Do sítě třídění odpadů v obci Vedrovice je zaveden nový odpad, který je možné třídit.

Jde o plechovky od potravin, nápojové plechovky a ostatní drobné kovové odpady. Tento odpad se třídí do červených popelnic o obsahu 240 litrů, které budou průběžně vyvážet. Tyto popelnice budou označeny samolepkou „Kovové odpady“. Neukládejte do nich plechovky se zbytky barev a jiných nebezpečných odpadů!

Ostatní kovový odpad větších rozměrů je možné uložit po domluvě do kontejneru, který je umístěn ve dvoře garáží OÚ.

Děkujeme, že třídíte!

■ Změna poštovních služeb v obci Vedrovice

Jednání mezi Obcí Vedrovice a Českou poštou, s.p. o změně provozu poštovní přepážky ve Vedrovicích na projekt PARTNER se dostávají do závěrečné etapy.

Na třech pracovních zasedáních ZO Vedrovice jsme se zabývali především efektivitou budoucí přepážky, kterou bude obec Vedrovice provozovat. Vzhledem k tomu, že počtem transakcí a úkonů na přepážce není vykryta celá pracovní doba pracovníka vykonávající službu, vzali jsme v úvahu to, že by mohla tuto část vykryt vedoucí Muzea a spojit svoji práci s provozem přepážky. Protože nebylo technicky možné udělat poštovní přepážku přímo v budově Muzea, dohodlo se ZO na stavebních úpravách v budově OÚ a části budovy Muzea. Poštovní přepážka se v budově OÚ přemístí z původní místnosti do místnosti přes chodbu tak, aby tuto přepážku mohla obsluhovat vedoucí Muzea přes průchod mezi oběma budovami. S touto situací byli seznámeni zástupci České pošty s.p. a na tuto variantu přizpůsobí montáž přepážky, vedení sítí a další úkony potřebné pro zabezpečení provozu.

V polovině září byla předložena nová Smlouva o zajištění služeb pro Českou poštu, s.p., která zaručuje provozovatelům poštovní přepážky PARTNER lepší podmínky. O jednáních kolem této záležitosti jsme informovali v minulém čísle zpravodaje.

Touto smlouvou se bude ZO Vedrovice zabývat na svém zasedání den 27. 09. 2016 a já pevně věřím, že bude schválena v předložené podobě, aby se přechod přepážky na obec nemusel posouvat.

Podle záměru ZO Vedrovice, který byl schválen na zasedání ZO č.23, dne 13. 04. 2016, by měla přepážka fungovat pod správou obce od 01. 01. 2017. Do té doby bude potřeba udělat stavební úpravy (Obec Vedrovice - listopad 2016) a připojení sítí s instalací vybavení přepážky (Česká pošta s.p. – prosinec 2016).

O dalším vývoji Vás budeme informovat občasně v měsíci prosinci.

Richard Janderka, starosta obce

■ Zpráva Mikroregionu Moravskokrumlovsko

Vážení spoluobčané,

Obec Vedrovice byla v roce 2004 jednou z devatenácti zakládajících obcí Dobrovolného svazku obcí Moravskokrumlovsko (zkráceně Mikroregion) a vzhledem ke své velikosti (druhá, po městu Moravský Krumlov) byla také tou neaktivnější v tom, jak svazek obcí v okolí města Moravský Krumlov fungoval. Ve vedení Mikroregionu pracovala do roku 2010 také moje předchůdkyně, paní Mgr. Anna Gigimovová, ať jako členka předsednictva, anebo přímo, jako předsedkyně Mikroregionu.

Od svého nástupu do funkce starosty naší obce (v roce 2010) jsem se snažil, jako zvolený člen předsednictva Mikroregionu, přispívat k tomu, aby se region a jeho obce nadále rozvíjely, spolupracovaly spolu a aby se prosazovaly naše společné zájmy. Vzhledem k tomu, že jsem byl od roku 2010 také zástupcem

okresu Znojmo v Komoře obcí Svazu měst a obcí České republiky (SMO ČR), mohl jsem ovlivňovat formy spolupráce obcí na celostátní úrovni, právě prostřednictvím SMO ČR. Bylo pro

mne zajímavé sledovat příklady spolupráce mých kolegů a kolegyně z různých koutů naší země a přenášet je sem na moravskokrumlovsko. Rád jsem se na půdě SMO ČR zapojoval do debat o možné spolupráci obcí, kterou by trvale finančně podporoval stát ze svého rozpočtu, podobně, jako je tomu u obcí samotných, a věřil, že to tak jednou bude.

Jako současný předseda Mikroregionu jsem nebyvalé šťastný, že se tak opravdu stalo a náš Mikroregion se mohl zapojit mezi 86 svazků obcí v celé ČR, které navázaly na úspěšný projekt „Meziobecní spolupráce“ realizovaný od května 2013 do listopadu 2015, a díky projektu SMO ČR „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce, reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017“, zkráceně „Centra společných služeb“ (CSS), si do našeho území zajistily, přes MPSV a Evropský sociální fond, na tři roky financování provozu kanceláře Mikroregionu. Mohlo tak vzniknout Centrum sdílených služeb Moravskokrumlovsko, které bude zajišťovat servisní služby nejen obcím, ale v omezené míře také občanům celého regionu. Kancelář CSS bychom rádi v chodu udrželi také po skončení dotační podpory.

Hlavní náplní práce kanceláře CSS bude poradenství pro obce Mikroregionu v oblasti vydávání vyhlášek a provozních řádů, při tvorbě kupních smluv, organizace společných akcí a projektů dvou a více obcí, organizace akcí Mikroregionu, organizace a administrativa grantů z Nadace ČEZ a organizace výběrových řízení. Tyto služby ocení především obce, kde není starosta uvolněný a funguje při zaměstnání. Chceme, aby se tímto právě starostovi i zastupitelstvu malé obce práce zjednodušila a byla více efektivní pro obec samotnou.

Kancelář CSS by měla fungovat také, jako dotační poradna pro obce a občany mikroregionu. V případě občanů bychom chtěli nabízet možnost zjištění dotací pro fyzické osoby, pomoc při vyplňování formulářů a ostatních dokumentů k žádosti o dotace, pomoc při samotném podávání dotací. Jako příklad bych mohl uvést dotace v dotačním programu na výměnu kotlů v Jihomoravském kraji tzv. „Kotlíkové dotace“.

V oblasti rozšíření dalších služeb pro občany budeme ještě vést další debaty, aby byla činnost kanceláře v této oblasti komplexní, ale zároveň kapacitně možná.

Více informací obdržíte na oficiálním webu: www.moravskokrumlovsko.cz.

*Richard Janderka,
starosta obce a předseda DSO Moravskokrumlovsko*

O Svazu měst a obcí České republiky:

Svaz měst a obcí České republiky je celostátní, dobrovolnou, nepolitickou a nevládní organizací. Členy Svazu jsou obce a města. Svaz měst a obcí ČR je partnerem pro vládní i parlamentní politickou reprezentaci. Podílí se na přípravě a tvorbě návrhů legislativních i nelegislativních opatření

Mikroregion Moravskokrumlovsko

v oblastech týkajících se kompetencí obcí a to jak na národní, tak evropské úrovni. Činnost Svazu je založena především na aktivitě starostů, primátorů a členů zastupitelstev obcí a měst, kteří se nad rámec svých povinností věnují i obecným problémům samosprávy. Svaz sdružuje více než 2 600 měst a obcí a svými členy tak čítá více než 8 milionů obyvatel České republiky. Více na www.smocr.cz a na facebooku.

MPSV – Ministerstvo práce a sociálních věcí

Evropský sociální fond – celý název: Evropská unie, Evropský sociální fond, Operační program Zaměstnanost

■ Z regionu MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s.

Ohlédnutí za činností místní akční skupiny Živé pomezíaneb, co se děje v MASce?

Místní akční skupina Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s. je neziskovou organizací místního partnerství hájící místní soukromé a veřejné socioekonomické zájmy. Je tvořena zástupci soukromé podnikatelské sféry, neziskových organizací, skupin dobrovolníků, občanů, subjektů veřejné správy, obcí, svazku obcí za účelem rozvoje venkova vedoucího ke zvýšení konkurenceschopnosti území a snížení rozdílů mezi jednotlivými regiony. Jádrem činnosti je podpora a aktivní spolupodílení se na koordinovaném a smysluplném rozvoji území místní akční skupiny Živé pomezí.

Území MAS leží v Jihomoravském kraji, v severozápadní části okresu Znojmo, při hranici Jihomoravského kraje a kraje Vysočina. Území zahrnuje 51 obcí, rozkládá se na 466 km² s hustotou zalidnění území 23 200 obyvatel. Na spravovaném území plní MAS Živé pomezí funkci „rozvojové a grantové miniagentury“ určené pro potřeby svého území. Výchozím dokumentem pro veškeré činnosti MAS je Strategie komunitně vedeného místního rozvoje MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s. na období 2014 – 2020 (strategie CLLD). Spolek je otevřeným partnerstvím zaměřeným na realizaci integrované rozvojové strategie podporující rozvoj vymezeného území západního Znojemska metodou LEADER, pracuje v souladu s evropsky ověřenými metodami, s respektem ke specifickým rysům vymezeného území a k trvale udržitelnému rozvoji venkovského prostoru. Strategie CLLD cílí především na rozvoj potřebných oblastí od péče o životní prostředí, kulturní a historické dědictví regionu (revitalizace veřejných prostranství, zatraktivnění památek v obcích), přes zkvalitnění podmínek pro život v obcích MAS Živé pomezí (vzdělávání, volnočasové aktivity, rekonstrukce a výstavbu technické, dopravní infrastruktury, zdravotní a sociální služby) po podporu rozvoje a konkurenceschopnosti regionu (podpora místních podnikatelů, spolupráce mezi subjekty uvnitř regionu i za jeho „hranicemi“).

Finální verze strategie CLLD byla na počátku tohoto roku řádně projednána a schválena členskou základnou MAS Živé pomezí a následně byla zaslána ke schválení příslušným řídicím orgánům. Nyní prochází první fází hodnocení, tzv. fází hodnocení formálních náležitostí a přijatelnosti. Po úspěšně

zvládnuté první fázi, postoupí do druhé fáze hodnocení, tzv. do fáze věcného hodnocení. Po projití všemi fázemi a finálním schválení strategie CLLD by měla mít MAS Živé pomezí k dispozici přibližně 63 000 000,- Kč potřebných pro realizaci projektů na území MAS.

Pokud celý proces schválení zvládne, bude MAS vypisovat výzvy, posuzovat a schvalovat projekty v oblastech, která nabídnou místním akčním skupinám jednotlivá ministerstva v operačních programech a u kterých vznikl „průnik“ všech rozvojových oblastí území.

Zaměstnanci kanceláře MAS a její orgány tak stojí před nelehkým úkolem zvládnutí celého procesu schvalování strategického dokumentu a přípravy celého procesu realizace projektů, které budou následně administrovány přes MAS Živé pomezí. Samotný proces realizace projektů začíná vypsáním výzvy, příjmem žádostí, pokračuje hodnocením a výběrem projektů a v neposlední řadě také komunikací o vybraných projektech s řídicími orgány. Poté následuje fyzická realizace projektů, které byly vybrány, jejich průběžný monitoring a kontrola ze strany MAS Živé pomezí.

Vedle řady provozně – administrativních činností, které souvisejí se samotným chodem kanceláře MAS, s vypořádáním se s připomínkami řídicích orgánů ke strategii CLLD, se školeními, které mají připravit zaměstnance MAS na realizaci strategie, s přípravou realizace projektů (ošetřením procesu případné realizace strategie přípravou vnitřních směrnic tak, aby byl nediskriminační a zcela transparentní), místní akční skupina v tomto roce dohlíží na udržitelnost projektů již realizovaných v minulém programovém období. Srdečně tímto děkujeme paní Gigimové za spolupráci ve formě zapůjčení krojů v rámci výstavy s názvem „Jak se žilo a pracovalo ve Vedrovicích“, která se konala ve dnech 27. 08. 2016 – 11. 09. 2016 v Muzeu a informačním centru Vedrovice.

Od počátku tohoto roku naše MAS formou partnerství spolupracuje s představiteli ORP Moravský Krumlov a se zaměstnanci místní akční skupiny Znojemské vinařství, z. s., při přípravě strategického dokumentu pro rozvoj vzdělávání tzv. Místního akčního plánu.

V novém programovém období poskytuje za MAS Živé pomezí Ing. Petr Krška potřebnou pomoc základním a mateřským školám při podání žádostí projektů tzv. zjednodušeného financování (školám radí s přípravou žádostí a zadáním do monitorovacího systému).

Místní akční skupina Živé pomezí také v tomto roce spolupracuje s místními akčními skupinami celé jižní Moravy, Krajskou sítí Národní sítě Místních akčních skupin ČR Jihomoravského kraje a Jihomoravským krajem na projektu „Aktivizace rozvojového potenciálu Jihomoravského kraje prostřednictvím MAS v období 2014 – 2020“, jehož součástí je podpora výsadby ovocných stromů – odrůd patřících k našemu regionu. Cílem projektu je podpora výsadby starých odrůd, záchrana tradičního ovocnářství, pěstitelství a obnova tradiční krajinné struktury (více o projektu: <http://www.milionstromu.cz/>).

V rámci projektu proběhla v jarních měsících výsadbová akce, při níž spolupracovala MAS Živé pomezí s představiteli obcí Vedrovice, s panem starostou Richardem Janderkou a obcí Výrovce, s panem starostou Pavlem Vlčkem. Vysázena byla alej 18 stromů starých odrůd švestek, hrušní a jabloň nad Výrovickou přehradou. Na plody nově vysázeného stromořadí

si tak za pár let budou moci zajít místní, ale také návštěvníci Výrovické přehrady.

Součástí projektu bylo také pořádání semináře s názvem „Výsadba ovocných stromů v naší krajině“, který proběhl ve spolupráci s Muzeem a IC Vedrovice dne 22. 09. 2016. Na semináři byla zaměstnanci MAS veřejnost seznámena se samotným projektem, s filozofií záchrany tradičního ovocnářství a pěstitelství na území MAS a byla podána informace o dosavadních počtech vysázených ovocných stromů na území Jihomoravského kraje.

V teoretické části semináře byla Ing. Mgr. Ivetou Kudláčkovou přiblížena historie ovocných stromů a vývoj krajiny od pravěku, přes středověk, novověk po současnost. Byla nastíněna také eventuelní vhodná obnova krajinné struktury území MAS. Předsedou Výkonné rady MAS, panem Richardem Janderkou, byla zdůrazněna potřeba hotových pozemkových úprav jednotlivých obcí tak, aby bylo možné na území katastru obcí stromy znovu vysazovat. Poděkoval přítomné paní Gigimové za příkladnou práci na pozemkových úpravách obce Vedrovice v období, ve kterém byla starostkou obce, a oslovil přítomné, aby totožný seminář mohl proběhnout v rámci konání setkání Mikroregionů tak, aby informace mohly být také předány představitelům jednotlivých obcí. V praktické části pak Ing. Petr Kliment ze zahradnictví Kopetka Vedrovice provedl ukázkou výsadby ovocného stromu a následnou péči o něj s potřebným odborným výkladem (více o výsadbě ve Výrovicích a o semináři: <http://zivepomezi.cz/projekty/konzultace-projektu/>).

O dalších aktivitách místní akční skupiny Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s., Vás budeme i nadále informovat. Děkujeme za Vaši dosavadní přízeň, s projevy úcty a s přáním krásných podzimních dnů Ing. Bc. Lucie Vyžrálková, manažerka MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko, z. s..

CLLD – komunitně vedený místní rozvoj

LEADER – program postavený na principech, který má v Evropě téměř dvacetileté zkušenosti. Akronym pochází z francouzského “Liaisons entre Acteurs du Développement Economique Rural” - spolupráce mezi aktéry v ekonomickém rozvoji venkova. Metodický přístup bottom-up využívá energie a zdrojů všech, kteří mohou přispět v procesu venkovského rozvoje, prostřednictvím zpracování místní strategie a propojením veřejného, soukromého a občanského sektoru v rámci Místní akční skupiny (MAS)

■ Poděkování

Vážení spoluobčané.

Dne 31. 10. 2016 končí svoji práci v pozici Technickohospodářský pracovník pan Jaromír Maša.

Chtěl bych touto cestou poděkovat panu Jaromíru Mašovi za dobrou a kvalitní práci, kterou během dvanácti let, jako zaměstnanec obce, odvedl.

Pan Maša byl u obce zaměstnán od roku 2004 a vykonával ze své pozice mnoho různých profesí. Byl správcem obecních budov a budov MŠ a ZŠ Vedrovice, kde zajišťoval nejen opravy jejich vybavení, ale také jejich vytápění. Staral se o bezproblémový provoz obecního vodovodu a aktivně se zapojoval do plánování a realizace nového vodovodu i tlakové kanalizace. V případě zajištění dobrého zázemí pro výkon veřejně prospěšných prací a údržby veřejné zeleně fungoval nejen, jako údržba, servis a skladník, ale také, jako řidič a obsluha všech strojů a vozidel.

Jsem rád, že jsem mohl s takovým šikovným a schopným člověkem spolupracovat. Domnívám se, že práce, která je za ním vidět, také dlouho vydrží a bude sloužit nám všem.

Vzhledem k tomu, že pan Jaromír Maša odchází k 1. 11. 2016 do důchodu, přeji mu hodně zdraví a spokojenosti na zaslouženém odpočinku, ať se mu dobře daří a důchodu si užívá „plnými doušky“.

Richard Janderka, starosta obce

■ Nový technickohospodářský pracovník obce Vedrovice

Vzhledem k tomu, že pan Jaromír Maša odchází do důchodu, je potřeba najít za něj adekvátní náhradu. Proto byla uveřejněna nabídka práce s požadavky na tuto pozici.

Do termínu podání (26. 09. 2016) se přihlásili celkem čtyři uchazeči. Bohužel, jedna žádost nebyla úplná a další uchazeč nesplňoval kvalifikační předpoklad, požadavek na řidičské oprávnění sk. T.

Výběrová komise, ve složení Richard Janderka, Helena Nováková a Ing. Věra Palásková, posuzovala přihlášky s požadovanými doklady u dvou uchazečů, a jako nový technickohospodářský pracovník byl vybrán pan Josef Závíška.

Věřím, že se pan Závíška co nejdříve zaučí všem povinnostem, které u obce jeho předchůdce, pan Jaromír Maša, zastával, a bude tak odpovídající náhradou a schopným pracovníkem.

Richard Janderka, starosta obce

Rybářský spolek Vedrovice

■ Rybářské závody 2016

Tradiční rybářské závody ve Vedrovicích letos pokračovaly dvanáctým ročníkem Rybářských závodů dospělých, které se konaly v sobotu 25. června a třetím ročníkem Rybářských závodů mládeže, které byly v neděli 26. června na našem rybníku.

V sobotu ovlivnilo účast nejisté počasí, a proto zřejmě přijelo méně závodníků, než loni. Celkem se letos u rybníka utkalo 59 závodníků. Opět se u nás ovšem sjeli rybáři z různých koutů okresu a taky „přespolních“ (mj. Nové Město na Moravě, Podivín, Polná a Třebíč). Pro letošní rok se omluvil pan Čížek z Mohelnice, který zavítal do Vedrovic již jedenáctkrát před tímto ročníkem, ale tentokrát nás vyměnil za Chorvatsko. Mohli jsme pozdravit tradiční návštěvníky našich závodů: Martin Reim ze Židlochovic, kolegové rybáři z Újezdu u Brna, pan Sehnal z Pouzdřan a po delší době i pan Hejtmánek z Brna. Byli jsme rádi, že jsme se viděli také s kolegy z blízkého okolí a naší domácí MO MRS Moravský Krumlov.

Během závodů bylo uloveno 313 ks ryb, o celkové délce 11 455 cm. Nejdelší rybu dne ulovil pan Horník Milan z Nového Města na Moravě. A byl to Amur o délce 69 cm.

Pořadí na prvních třech místech v kategorii dospělých bylo následující...

1. místo pan Dobrovolný Jiří z Medlova, se ziskem 1 070 bodů.
2. místo pan Růžička Jaroslav z Ivančic, se ziskem 965 bodů.
3. místo pan Doubrava Jaroslav z Budkovic, se ziskem 918 bodů.

V neděli 26. června přijelo na Rybářské závody mládeže celkem 27 dětí místních i ze širokého okolí. I když bylo špatné počasí, byla tato účast hodnocena, jako velmi dobrá. Také letos dorazily děti se svým doprovodem až z Podivína (56 km) a Blatnice (45 km), což nás opět moc potěšilo.

Malí závodníci ulovili 80 ks ryb, o celkové délce 4 177 cm. Celá polovina chycených ryb byli kapři. Všechny děti za své snažení dostaly nějakou věcnou cenu od našich hlavních sponzorů závodů mládeže – Gatex Moravský Krumlov a Rybářský sport Ivančice (www.sportovni-rybolov.cz).

Pořadí na prvních třech místech v kategorii mládeže bylo následující...

1. místo Hločapek Adam z Oslavan, se ziskem 618 bodů.
2. místo Švecová Magdalena z Podivína, se ziskem 566 bodů.
3. místo Novák Radek z Blatnice, se ziskem 481 bodů.

Největší rybu dne ulovil Küfhaber Jakub z Moravského Krumlova – Amur 66 cm

Kompletní výsledky závodů a vše o Rybářském spolku Vedrovice naleznete na webové adrese: <http://rybarivedrovice.websnadno.cz/>

Děkujeme všem, kteří k nám do Vedrovic vážili cestu a „Petrův zdar!“

Budeme se na Vás těšit na příštích závodech, které by se měly konat v sobotu 24. a v neděli 25. 6. 2017.

■ Soustředění mladých rybářů – BOŽICE 2016

Tradičním místem pro uspořádání našeho letního soustředění se stal rybník v Božicích. Ve dnech 03.07.-08.07.2016 jsme také letos tento revír navštívili a strávili zde šest dní aktivního rybolovu, ze kterého si dospělí i děti odvezli mnoho báječných zážitků.

■ Rybářský kroužek 2016/2017

V sobotu 19. listopadu 2016 v 17:00 hodin se sejdeme v přednáškové místnosti Muzea, abychom zahájili nový ročník Rybářského kroužku.

Děti se tady budou až do března 2017 učit poznávat sladkovodní ryby a rostliny rostoucí v vody, naučí se a zopakují si pravidla rybolovu. Celý cyklus bude zakončen rybářskou zkouškou pro ty, kteří ještě nemají rybářský lístek.

Všichni se také během zimy seznámí s rybářskými dovednostmi (vázání háčeků, sestav a montáží), které si v jarních měsících ověří u rybníka při praktickém lovu ryb.

Zveme tedy všechny děti do 15 let, které mají zájem o přírodu a rybolov, aby přišly mezi nás. Rybářský kroužek mohou navštěvovat také děti z okolních obcí.

Těšíme se na Vás!

*Za rybářský spolek Vedrovice
Richard Janderka
Miroslav Došek ml.*

■ Muzikhrátky se zvířátky

V neděli 26.8. pořádalo Muzeum a IC Vedrovice představení pro děti s názvem „Muzikhrátky se zvířátky“. Zábavné představení, které uvádělo divadlo Hnedle vedle v čele s Tomášem Bartákem, se těšilo hojně účasti dětí i dospělých. Veselé odpoledne doplnilo i krásné počasí.

■ Seminář „Výsadba ovocných stromů v naší krajině“

MAS Živé Pomezí Krumlovsko-Jevišovicko ve spolupráci s našim Muzeem pořádá seminář na téma Výsadba ovocných stromů v naší krajině. Akce se uskuteční ve čtvrtek 22. 9. od 15:30 v přednáškové místnosti Muzea. Přednáškou nás provede paní Iveta Kudláčková a poté proběhne návštěva Zahradnictví Kopetka. Účast je zdarma a všichni jste srdečně zváni.

Místní akční skupina Živé pomezí Krumlovsko - Jevišovicko, z. s., Muzeum a IC Vedrovice

organizují v rámci projektu "Aktivizace rozvojového potenciálu Jihomoravského kraje prostřednictvím MAS v období 2014 - 2020", pod patronátem Krajské sítě Národní sítě Místních akčních skupin ČR Jihomoravského kraje a Jihomoravského kraje, seminář s následnou návštěvou zahradnictví, který se uskuteční dne 22. 09. 2016 od 15.30 hodin v přednáškové místnosti Muzea a IC Vedrovice.

SEMINÁŘ NA TÉMA „VÝSADBA OVOČNÝCH STROMŮ V NAŠÍ KRAJINĚ“

Přednáškou nás provede Ing. Mgr. Iveta Kudláčková.

Účast na semináři je zdarma.

Tímto jste všichni srdečně zváni, těšíme se na Vás 😊

Tato aktivita je podpořena v rámci projektu „Aktivizace rozvojového potenciálu Jihomoravského kraje prostřednictvím místních akčních skupin v období 2014 – 2020“

■ Poděkování

Vážení spoluobčané.

Dne 30. 09. 2016 končí svoji práci v Muzeu a informačním centru Nikola Herzánová. Její pozici bude od 01. 10. 2016 zastávat paní Anna Snášelová, se kterou jste se měli možnost setkávat v Muzeu již během září.

Chtěl bych touto cestou poděkovat slečně Nikole Herzánové za práci, kterou od 01. 01. 2014, jako pracovník Muzea, odvedla.

Vzhledem k tomu, že Nikola Herzánová odchází k 01. 10. 2016 na mateřskou dovolenou, přeji jí hodně zdraví a spokojenosti v nové životní roli.

Richard Janderka, starosta obce

■ Co se letos dělo v Krumlovském lese

Dělo se toho mnoho. V první řadě jsme nemohli sehnat brigádníky a auto, takže většina úsilí byla po celou dobu výzkumu věnována doptávání u různých institucí a známých. Jako naschvál zrovna vypověděl ve vedrovickém muzejíčku i internet. Nakonec se úderka jakž takž sestavila, i když po dva dny měla jen jednoho člena, před nímž mně bylo hanba psát si jen něco do sešitu a neházet lopatou. Nejsem však už nejmladší a stud jsem překonal.

□ Rypadlo z kapitálního parohu pod haldou ze starší doby bronzové

Přítom málokterý rok jsem byl na hloubení šachet v několika kritických místech tak nedočkavý jako letos. Šlo o to prokázat, jak rozsáhlá byla mezolitická těžba rohovce, kterou jsme tu zjistili jako prozatím na jediném místě na světě. Připomeňme, že hloubení šachet a rozsáhlé odkopávání svahu vyžaduje delší pobyt na jednom místě, zatímco mezolitici měli být ještě neusedlími kořistníky, kteří museli po polovině 6. tisíciletí př. Kr. ustoupit usedlým zemědělcům – neolitikům. Vloni se ukázalo, že stejné odvaly, jako byly ty bezpečně datované do mezolitu, pokrývají svah od shora dolů na ploše stovek metrů čtverečních. Od mladších hald se tyto odvaly lišily tvrdou hnědou hlinou s četnými uhlíky, poněkud jinou štípanou industrií (předměty vyrobené z rohovce) a naprostým chyběním keramických střeptů (v mezolitu se hliněné nádoby totiž ještě nevyráběly). Byli jsme tudíž přesvědčeni, že celé souvrství na svahu patří střední době kamenné a očekávali jsme že datování čtyř zasláných vzorků uhlíků nám to potvrdí. Netrpělivě očekávaný dopis z oxfordské laboratoře, který dojde vždy až půl roku od odeslání vzorků, však celou věc zkomplikoval. V jednom vzorku bylo málo kolagenu, tj. látky datovatelné radiouhlíkovou metodou, další vzorek spadl do pozdní doby kamenné a teprve třetí soubor uhlíků z mohutných ohnišť před zbytkem těžební stěny v horní části svahu prokázal mezolitické stáří. Poslední vzorek z třímetrové hloubky v přímém podloží ohnišť spadl opět do eneolitu, a to do doby kultury se zvoncovitými poháry. Tihle pravěcí lukostřelci a pivaři (nebo jejich ženy?) sice vyhloubili v Krumlovském lese nemálo šachet a terasovitých záseků do svahu, ale jak by s nimi mohla

souviset stařina pod mnohem staršími mezolitickými ohništi? Druhé, o něco starší eneolitické datum takovým překvapením nebylo, protože pocházelo z vršku oněch hnědých svahových sedimentů a svědčilo pouze o tom, že ve svrchních polohách se v téže haldě může vyskytovat něco mladšího, aniž bychom to mohli podle charakteru štípané industrie rozpoznat. Proto jsme se rozhodli tuto dolní sondu prohloubit až na dno a nechat datovat nejhlubší uhlíky. Ty jsme skutečně získali, stejně jako paroh a zlomek parohového kopáče. Vzorky ale zatím nebyly do Oxfordu ani zaslány, natož datovány.

□ Obr. 2. Jak hluboko jsme museli kopat (a nedokopali se).

Provéřit jsme ovšem museli i podivnou situaci nad mezolitickými ohništi na koruně svahu. Předpoklad, že v další sondě odhalíme pokračování čelby mezolitické těžby, se však nenaplnil. Obě sondy - vedle té loňské i nad .ní - projely úroveň mezolitických ohnišť i zbytku intaktní těžební stěny, aniž by něco podobného zachytily. Nejhezčí nález představovaly dvě mohutná rýpadla z parohů, m z nichž ten větší by dnes patřil mezi zlaté trofeje (obr. 1). Severní sonda se až do dosažené hloubky 4,7 m pohybovala v haldě ze starší doby bronzové (obr. 2), a západní sonda rovněž, ovšem s tím rozdílem, že v hl. 4,4 m halda nasedala na rostlý terén. Do něj se do neznámé hloubky ovšem ještě zavrtávala šachta neznámého stáří, probíhající poněkud západněji, protože jsme se do ní probořili při čištění západní stěny naší sondy (obr. 3). Z této šachty, prorážející

haldu ze starší doby bronzové, jsme získali štípané rohovce i uhlíky, takže se snad dozvíme její stáří. Předpokládáme, že spadá na samý konec starší doby bronzové, kdy zde asi před rokem 1800 př. Kr. vládla únětická kultura.

Tě patří převážná většina dobývek v Krumlovském lese. Lidé, kteří se sem scházeli nepochybně z celé jižní Moravy a části Dolního Rakouska, zde vyhloubili stovky až 8 m hlubokých šachet. Vytěžili z nich tisíce tun rohovce, který z větší části rozštíпали a pak téměř všechno ponechali na místě. Jestli se divíte, co je k tomu vedlo, vyčkejte následující informace a budete se divit ještě víc. Letos prozkoumané mohutné haldy rubaniny na temenech hřbítků totiž nade vši pochybnost dokázaly, že únětičtí těžaři nejprve hřbítky o pár metrů snížili (takže na temeni se dostali pod úroveň mezolitických ohnišť) a do takto kráterovitě sníženého terénu zapustili ještě řadu šachet (obr. 4). Tato činnost začala patrně ještě koncem eneolitu, jak svědčí zmíněné datum z podloží mezolitických ohnišť, asi z nějakého nepostřehnutého rozšíření u dna. Rubanina z těchto dobývek se ovšem původně nacházela na svahu, ale po ukončení těžby byla opět nanesena na temena hřbítků, kde vytvořila až 5 m mocné nánosy. Kdyby tomu tak nebylo, mocnost rubaniny by na svahu musela být větší než na temeni, protože při těžbě se odpad hrne vždy dolů. Na svazích je ale rubaniny z této doby sotva pár decimetrů. Tahle stěží uvěřitelná, ale jiným způsobem nevysvětlitelná situace je doložena mnoha sondami na třech nejjihnějších terénních výběžcích v lese a zřejmě i v západnější části I. těžního revíru pod „skalkou s kroužkem“. I když účastníci každoročně konaných komisí předložené vysvětlení opakovaně schválili (protože na žádné jiné nepřišli), je mi jasné, že fascinující poznatky z Krumlovského lesa si přizvaní archeologové k srdci nevezmou, nepochopí je a ve svých statích je budou nadále opomíjet – i když jde o svědectví nejdavovějších pracovních akcí oné doby.

□ Jak jsme se při čištění profilu haldou proškrábali do sousední šachty.

To ovšem neznamená, že bychom pro takové zvláštní pohyby pravěkých lidí již neměli hledat analogie. Nalezneme je už na samotném prahu neolitu, a to v Turecku. Tam byly na lokalitě Göbekli Tepe a Nevalı Çori asi před 9 tisíci lety do kruhových půdorysů vztýčeny stovky několik m dlouhých

□ Zbytky mohutné kráterovité těžby z doby bronzové na vrcholu hřbítku

kamenů, na něž se vysekaly podoby ptáků a šelem. Tyto olbřímí konstrukce byly posléze zasypány šterkem, přičemž megality se nepokácely, ale zůstaly ve svislé poloze – o to výše se ovšem šterky a písky musely navršit. Výsledkem bylo, že výsledky této nezměrné práce, na níž se jistě podílelo obyvatelstvo z širokého okolí, nebyly vůbec vidět a věděli o ní jen zasvěcení. Něco podobného jsme již dávno znali z prostředí západoevropských megalitů. Na pracně budované dolmeny, jejichž stavbou žily jistě celé generace neolitiků, se po ukončení jejich rituální (pohřební) funkce navršily mohylové násypy a stavba – oslava předků a chlouba místní populace – zmizela z očí, aniž by byla porušena. Poslední výzkumy ukazují, že ani obří sochy na Velikonočním ostrově se v době předpokládané ekologicko-potravní krize neničily, ale byly pietně položeny obličejem k zemi a překryty hlínou, aby důstojně ustoupily novému univerzálnějšímu božstvu. Také archeologové zkoumající eneolitické doly na měděnou rudu na Balkáně (Ai Bunar a Rudna Glava) se podívovali nad tím, že mnoho metrů hluboké dobývky se záměrně vyplňovaly vytěženou hlínou a kamením. Středoevropská archeologie se s tímto jevem v podstatě ještě nesetkala a jeho zjištění v Krumlovském lese bude asi tím posledním, čím tato unikátní lokalita obohatí evropskou prehistorii. Míst ke zkoumání je tam ještě mnoho, ale žádné není výrazně důležitější a slibnější než ty ostatní. Pokud se neohlásí parta mladých nadšenců s autem, tak byla uplynulá sezóna po 22 letech výzkumu také tou poslední.

Martin Oliva

„STARÉ – to je období již těžko popsateľné a z dnešního pohledu se jeví již hodně minulé, třebaže nepřevyšuje ani jeden lidský život. Rychlým vývojem se značně vzdálilo. Bylo naplněné hmotným strádáním a bídou. Ale duchovně a citově bohaté.“

BESEDY NAD KRONIKOU – VŽDY POSLEDNÍ PÁTEK KAŽDÝ MĚSÍC

Tematické okruhy jednotlivých setkání:

- První písemná zmínka o Vedrovicích
- Zábrdovice a Vedrovice – pospolu i samostatně
- Rychtáři, pudmistři, starostové – samospráva?
- Poddaní v těžkých dobách nevolnictví
- Staré rody, staré domy /selská stavení, zemědělské usedlosti, domkaři, chalupníci.../
- První zemědělci – objevy archeologů
- Vývoj školství vždy v češtině
- Sokolstvo a Orli
- Duchovní správa
- Osobnosti Vedrovic i obyčejní Vedrováci
- Vývoj Vedrovic v kontextu vývoje českých zemí
- Války, válečné útrapy – konkrétně
- Osídlování, migrace
- Hospodaření, obživa v těžkých dobách
- Vliv Vídně
- Tradice pomáhaly přežít
- Řemesla učily šikovnosti

Pochopit minulost Vedrovic nám pomohou fotografie, doklady, rodinné kroniky, deníky, zápisky. Náš archiv je bohatý. Děkujeme všem občanům, kteří s námi spolupracují.

**Besedy připravují Anna
Gigimovová a Jan Becha**

MYŠLENKY O ČTENÍ

„Národ, který málo čte, málo ví. Národ, který málo ví, přijímá špatná rozhodnutí – doma, v obchodě, u soudu, u volební urny. Nevzdělaná většina může přehlasovat vzdělanou menšinu a to je velice nebezpečný aspekt demokracie!“

Jim Trelease

„Kniha je základem poznání, učitelem věků, vládcem království ducha.“

Seneca

„Knihy jsou podobné domovu, do kterého se vracíme i za největší bouřky.“

Bernard Bolzano

„Pospěšte, abyste přečetli nejlepší knihy. Není jich mnoho a může se stát, že váš život uplyne, nežli je přečtete.“

Henry David Thoreau

„Knihy nás mění, polepšují a vylepšují, pokud jsme polepšení schopní a pokud o ně stojíme.“

Miroslav Horníček

■ Místní knihovna Vedrovice

Od září jsou k dispozici nové knížky k vypůjčení z Výměnného fondu, který probíhá mezi naší a Znojenskou knihovnou.

V knihovně jsou také nové knižní tituly, např.:

- Ransom Riggs - Sirotčinec slečny Peregrinové 1.-3. díl
- Emma Chase – Zaskočený, Zkrocený, Spoutaný
- Lars Kepler – Písečný muž
- Aňa Geislerová – P.S.
- Emma Straubová – Dovolenkáři
- Rick Riordan – Percy Jackson 1.-5. Díl

a mnoho dalšího.

Roční poplatek zůstává stále 50Kč/rok.

Těšíme se na nové čtenáře.

Od října se mění pracovnice Muzea. Za Nikolu Herzánovou zastoupí Anna Snášelová.

Autor: Nikola Herzánová

„Je správné prostřednictvím člověka nalézat správný přístup k pravé podstatě vesnice. Člověk se nedívá na vesnici a venkov jen čistě materiálně, nýbrž spojuje vzpomínky, pocity a sny se svým vesnickým domovem.“

Problémy mají jména a osudy.

Města mluví, vesnice jednají.

■ Vysoká pri Morave - Víťanie jesene

Mezinárodní soutěž ve vaření guláše, přátelské utkání ve fotbale, soutěž o nejhezčí dýně („búče“), dětská diskotéka a soutěže, průvod čarodějnic („bosoriek“), dětské soubory lidového tance, vystoupení DH Záhorienka, vystoupení trubačů z Marcheggu, společné zpívání pod pódiem a ohňostroji na závěr. To vše jsme zažili při návštěvě naší partnerské obce Vysoká pri Morave, v sobotu 24. září 2016.

Družstvo Vedrovic obhájilo první místo z roku 2015 a získalo pohár „Najlepší medzinárodný guláš 2016“. Tým pod názvem „Gulášparta Vedrovice“, ve složení Romana Gigimovová, Pavla Janderková, Martina Formanová, Michaela Foretníková, Michala Grunová, Petr Gigimov, Richard Janderka, Jan Forman, Vít Foretník a Petr Gruna, soutěžili opět s družstvy z Rakouska (město Marchegg), Maďarska (město Szombathely) a Slovenska (obec Vysoká pri Morave). Letos byla velká podpora našich fanoušků přímo na místě, proto jsme si vítězství společně pěkně užili. Děkuje!!

Mužstva starých pánů Vysoká pri Morave vs. Vedrovice sehrála přátelské utkání ve fotbale, kde byli lepší domácí a zvítězili 15:12.

Jak řekl starosta Vysoké pri Morave, pan Dušan Dvoran, na závěr: „Na oběd jsme se sešli, jako přátelé a večer se rozcházíme v ještě větším přátelství!“

■ Rodák Jan Novotný

Heslo dne: „Sbírku z celého světa a ještě o něco víc dal dohromady Jan Novotný, rodák z Vedrovic.“

Provedeno: Kronikovým způsobem, ne však zápisy, ale získáním různých obrázků, pohlednic, fotografií a poštovních známek, aby to znázorňovalo vše ten děj, o kterém se zmiňují nápisy na deskách i tím, o jaký děj, nebo událost se jedná.

Pokud si nyní vzpomínám po dlouhých letech svého života, což bylo v prvních dnech po válce v roce 1945 jsem přemýšlel o svém dalším životě, co budu dělat, jako kluk do budoucna. Vymyslel jsem si takového „koníčka“, že budu sbírat výše uvedené obrázkové i písemné materiály, se kterými po nalepení do obyčejných papírových desek budu sestavovat různé události, které v té době probíhaly a objevily se v různých časopisech.

Dal jsem si úkol toto provádět nejméně do konce roku 2015 a to tak, abych tyto úkoly splnil v počtu 500 kusů zpracovaných desek (složek) s různou tematikou, co se vše do té doby ve světě odehrávalo, to myslím, ve všech 5 světadílech.

Hlavně, co se událo v naší republice, která se měnila jako například ČSR-I, ČSR-II a nakonec Česká republika od roku 1992. Zde se mi povedlo uvést nejvíce měst i obcí, co se vše historicky zachovalo, dále chov zvířat v ZOO a v přírodě. Dále práce našich herců, zpěváků a hudebníků i o jejich životě celkem. Rovněž o životě našich předků, jak žili a lovíli zvířata, která v té době žila. Také se zmiňuji o různých haváriích letadel a lodí. Taktéž o našich sportovcích, hokejistech, fotbalistech a hlavně o tenistech atd. Jsou tam uváděné informace o našich i zahraničních horách, zámcích i hradech. Také chválím p. L. Hesse, že vymyslel tzv. „Babybox“ a tím tak ochránil ženy od vražd 130 dětí a jejich potratů podle našich zákonů.

Chci tímto připomenout, že jsem od 1. ledna 2016 do dnešní doby těchto složek-desek, zpracoval celkem 520 ks a proto také doufám, že i přispějí naši mládeži k lepším vědomostem o naší republice i o životě v dalších státech. V případě, že bude tato moje sbírka umístěna v některém z muzeí v našem okrese, byl bych rád, kdyby byla umístěna v muzeu v obci Vedrovice, kde jsem se narodil, nebo v Moravském Krumlově, kde bydlím.

Jan Novotný

■ Na konci světa Austrálie, Sydney

pokračování z minulého čísla

Modré hory

The Blue Mountains začínají asi 65 km západně od Sydney. Z pobřežní nížiny tyto hory/vysočina stoupají až na max. výšku 1000 m v oblasti Novoanglického pohoří, které je dále více k jihu až na 1200 m. Geologicky jsou složeny z pískovců, které byly naplaveny před 170 miliony lety, vyzdviženy v náhorní plošinu a následnou vulkanickou činností, vodní erozí, počasím, vyvrásněny na hluboké jícny a rokliny (naše Macocha by se v nich schovala jako malá jeskyňka). Z dálky se hory jeví mlhavě modré, tato iluze je způsobena slunečním svitem procházejícím drobnými kapénkami oleje odpařujícího se z listů eukalyptových lesů, které jsou zde velice hojné. Úchvatné útesy, kapradové rokliny, vodopády, divoká příroda i krápníkové jeskyně to vše patří k Modrým horám. Cesta vlakem z centrálního nádraží v Sydney do známého střediska Modrých hor Katoomba (domorodý název) trvá necelou hodinu. Vlakové zastávky jsou velice malebné, pěkně upravené a hlavně, dobře značené. Trasa vlakem je jednoduchá i pro cestující jedoucí poprvé, pomocí mapy není ani možnost vystoupit z vlaku jinde (nebyl by to však problém, všude lze v této oblasti nalézt pěkná místa, což jsem využil při mé další cestě). Díky vyšší nadmořské výšce krajina dosti připomíná mírný pás, i když převažují eukalyptové lesy, ve vyšších polohách rostou různé druhy borovic a ostatních jehličnanů, k mému údivu jsem se také dozvěděl, že zde rostou houby, (druhy ryzců).

Zima v těchto „horách“ občas skýtá poprašek sněhu nebo alespoň jinovatku, což je v subtropickém pásmu u tak nízké nadmořské výšce velice zvláštní.

Na cílovém vlak. nádraží jsem prozkoumal turist. mapu oblasti a na místo do připraveného autobusu jsem se vydal do nejnámější oblasti Tří sester v údolí Jamieson Valley (tři věžovité skály, spojené lávkou, trochu připomínající útvary prachovských skal) pěšky, není to daleko a cesta pěšky je ten nejlepší způsob, poznávání. Cestou po hlavní třídě městečka (horské vesnice jak je známe u nás, vlastně v Austrálii nejsou) jsem potkal studentku s mapou, dozvěděl jsem se, že jde na stejné místo jako já. Studenka, bulharského původu, byla z Anglie kde studovala a jenom si „odskočila“ o prázdninách na 14 denní výlet do Austrálie, když jsem pak potkával v Sydney u budovy Opery, skupiny 13 - 15 letých školáků se svými kantory z Evropy na poznávacím výletě, přál bych si, aby tuto možnost měli i naši školáci, ale mohou jim jenom závidět, je to asi jako s tím českým důchodem, jak jsem psal v první části, prostě k této „výletové“ Evropě asi dlouho patřit nebudeme, ale vraťme se raději k Modrým horám. Nebudu se rozepisovat o krásných pohledech, vše je možno si také dopřát bez vyčerpávající chůze na vyhlídkové terasy, ale „výškovým pojezdem“ přes údolí lanovkou Skyway („nebeská cesta“) v blízkosti Tří sester.

Na zpáteční cestě jsem se stávil v prodejně knih na „hlavní třídě“ tohoto „zapadlého“ horského městečka. Jaké bylo mé překvapení, když jsem v prodejně narazil na malíře Alfonse Muchy na krásně zpracovaný diář. Tak daleko od domova (kde lišky, ne lišky, ale klokani, nebo spíše divocí psi Dingo dávají dobrou noc), byl pro mne v pořadí druhý šok. Nic, vás tak

u srdce nezahřeje a nepotěší, diář jsem vzal z regálu a běžel s ním za pokladní a tam se pochlubil, odkud vlastně pocházím, ono toho moc venku není na co můžete být hrdi a čím se chlubit, tedy ve vztahu k rodné zemi, ale světoznámým secesním malířem určitě ano, jeho díla jsem později viděl i v Sydney o nástupním státu, ne jenom proto, že na mapě Evropy, je to jenom malý ostrůvek, na mapě světa pak už jenom větší bod v srdci Evropy, který se dá velice dobře přehlédnout, (nejsme pupkem světa, jak to někdy vypadá) pokladní ani nic nevěděla, tedy ani, kde vůbec leží, malíře a jeho malířský styl, však znala dobře, o tahanicích s jeho díly u nás, jsem raději pomlčel... Měl jsem navíc ještě štěstí, koupil jsem si krásnou publikaci Steve Parishe, po kterém jsem dlouho „pásl“ jedná se o nejnámějšího fotografa austral. přírodních krás, navíc, byla jeho kniha v té době hodně slevněna.

Ještě k horám, nejvyšší australské hory jsou Australské Alpy (převážně žulové) na hranicích států Victoria a New South Wales (N.S.W. zaujímal původně celou východní polovinu australského kontinentu, od něho se oddělili nynější sousedé na severu tropický Queensland, na jihu Victoria). Nejvyšší horou Australských Alp je Mt. Kosciuszko 2256 m), Tomáš je navštívil o našich Vánocích. V zimě obsahují Australské Alpy více sněhu na lyžování než dohromady všechny hory ve Švýcarsku. Lyžařská sezóna se zde oficiálně otevírá v červnu a končí v říjnu, tyto hory jsou však pro návštěvníky celoroční atrakcí (jediné pohoří v Austrálii, kde je v zimě sníh, kromě vysoko horských poloh Tasmánie).

Se svým přítelem (bývalým spolužákem, sedávali jsme ve škole v jedné lavici, emigroval do Austrálie v roce 1969) jsem se telefonicky domluvil na jeho návštěvě v Gosfordu, asi 60 km severně od Sydney, kde bydlel. Jel jsem za ním vlakem. Trať vedla souběžně se severo-pacifickou dálnicí (velké vzdálenosti a řídké nebo spíše vůbec žádné zalidnění ve vnitru Austrálie, je nepříznivé nákladnému budování tratí a silnic, skoro stále jasné počasí ve vnitrozemí a rovinný terén však upřednostňuje rozvoj letecké dopravy, spoje měří přes 100 000 km a ty prostupují celý australský kontinent) velice pěknou krajinou, která mi připomínala pobřeží Norska. Australské „fjordy“ byly ale mnohem mělké, spíše se jednalo o zálivy a zátoky Tichého oceánu zařezávající se hluboko do vnitrozemí (vhodné pro umělý chov ústřic). Na horizontu Tichého oceánu bylo vidět

konvoje lodí plující pro uhlí do přístavu Newcastle, dále na sever, kde jsou velké zásoby, největší na jižní polokouli, což přitahuje mnoho cizího kapitálu.

L o ž i s k a ostatních nerostů jsou rozptýlena

po obrovské ploše této nejmenší a nejsušší pevniny na světě a v některých případech pro odlehlost dosud nevyužita. Z nerostů nezbytných moder. hospodářství chybí především ropa a např. hořčík pro výrobu strojených hnojiv. Vedoucí postavení v těžbě rud, paliv, nerudných nerostů i stavebních hmot má N.S.W. Austrálie se také po válce zařadila mezi největší světové producenty uranové rudy. K mému setkání s přítelem. I když jsme byly domluveni, kdy mám zavolat a avizovat tak svůj příjezd na nádraží do Gosfordu, nemohl jsem se spojit. V cílové stanici jsem pak musel volat staničním telefonem od státního zaměstnance, což mi bylo povoleno a po krátké době jsem se svým spolužákem po 48 letech na nádraží setkal. Jeho čeština byla přesto vynikající i když doba a jiný jazyk a už téměř rodná angličtina trochu jeho češtinu podbarvovala. Navštívil jsem jej celkem 3x. Na poslední návštěvu jen tak dlouho nezapomenu. Vydali jsme se do „Strickland State Forest“ na slíbený „výšlap“. Na rozdíl od Modrých hor se nejednalo o procházku „růžovým sadem“, ale pravou divočinou. Stezky v lese nejsou značeny a státní správa (i když lze název přeložit „státní les“) se na jejich údržbě nijak nepodílí. Vše pak zůstává na dobrovolné práci brigádníků (i v Austrálii jsou brigády), jedním z těch brigádníků, byl také můj bývalý spolužák. Zde se potvrdilo, že nejlepší auto jsou zdravé nohy a bez přípravy z Krumlovského lesa (těch kilometrů nachodím ročně přes tisíc), by to ani nešlo, po krátké jízdě autem jsme z parkoviště vyrazili ne do buše, ale pralesa. Stromy, hlavně eukalyptové (v Austrálii roste tak asi kolem 80 druhů) porostlé liánami s kmeny v průměru 2/4 m (ve svazku třeba i 5/6m) s výškou okolo 25 metrů, zastíňovaly výhled na nebe. V tomto lese, bylo šero i za poledne. Cesta nejprve vedla do údolí po velmi strmém svahu. Překračování padlých stromů na stezkách nebyl zdaleka jediný problém, horší byly kluzké kameny a vodopády. Uklouznutí, případný pád končící výronem kotníku resp. zlomeninou, by znamenal konec. Nikdo vás nevyveze, nevnese nebo jinak nepřepraví ani se nedovoláte, není signál, na toto nebezpečí mě trvale kamarád upozorňoval. V údolí byly na některých místech visuté lanové lávky a měl jsem pocit, že je i tak těžko přejdu. Šero u země, mokro, strach z hadů (ten nejhorší vysoce agresivní druh Deathadder zmije/zabiják - i lidí) případný pád až 10 kilové šišky z exotických jehličnanů (Bania-Bania) na tělo, případně na hlavu, při poryvu silného větru je to možné, při silném větru je zákaz vstupu do lesů, to všechno se mohlo stát. Za pár hodin člověku otrne a jenom si přeje, aby bez újmy z pralesa vůbec vyšel.

Dostí velkým problémem byly pijavice, které se přisávaly na nohy a jejich odtržení od kůže šlo pouze posypáním solí. Nastříkané spreje moc nepomáhaly. V případě, že se velice malá pijavice dostane do ucha, oka a toho si ani nevšimnete tak

je na problém zaděláno a to velice vážný, může dojít k poruše sluchu nebo poškození oka... Asi po 6 hodinách jsme pochod ukončili ... k mé velké radosti.

Druhý den jsem pak o samotě seděl v poklidu na břehu Tichého oceánu (potřeboval jsem tuto změnu, rád vyhledávám klidná, tichá místa což není v Austrálii vůbec žádný problém, spíše je to naprosto standardní a její velkou výhodou na rozdíl od přeplněných pláží v Chorvatsku) a byl jsem rád, že zase slyším hukot příboje a nejsem již v černém pralesi. Díval jsem se, kam až oči dohlédnou, na horizontu splývalo moře s blankytně modrou oblohou, poprvé jsem si vlastně uvědomil, že se mi splnil můj životní sen, a tento neskutečně krásný pohled na jižní, Tichý oceán, se již nikdy nebude opakovat Cesta zpět letadlem se nezávatně blížila a vlastně její délka by byla stejná i kdybych letěl směrem východním, v kontrastu se směrem západním přes Asii, jak jsem do Austrálie z Evropy původně přiletěl, tedy přes celé Tichomoří a jižní Ameriku a dále přes Atlantik do Evropy.

Když jsem potom za několik dní jel s jednou paní vlakem na letiště a vyprávěl jsem jí kam za pár hodin poletím, hodně mě utěšovala a zbavila mě tak před dlouhou cestou z letu obav i nervozity, závidění to hodná vlastnost lidí v Austrálii, po odbavení na letišti, kdy jsem spatřil z paluby startujícího letadla typické siluety centrální části Sydney, mi vstoupily do očí podruhé slzy.....

Let ze Sydney směřoval severozápadně, napříč celým australským kontinentem nejprve přes Modré hory - Dubbo, (trasa letadla se dá přesně sledovat na displeji zabud. v opěrce sedadla) přes východní tropický stát Queensland (Mount Isa) dále přes Carpentarský záliv a výběžek Arnhemské země, stát Severní teritorium. Poslední australským územím před vstupem do prostoru Toressova průlivu oddělující N. Guineji (s níž byla Austrálie kdysi spojena) byl ostrov Melville v tropickém Arafurském moři. Tam jsem si uvědomil, jak daleko a v jaké zemi Tomáš žije, zemi, která je skutečně až na konci světa, potom již následoval rovník, početné ostrovy Indonésie a souostroví Filipíny, to už, ale byla po přeletu rovníku „naše“ severní polokoule.

Po přeletu do Prahy (přes Hong-Kong a Amsterdam) jsem si své hodnocení australského konce světa přehodnotil ve srovnání s tím „naším druhým koncem světa“ a spoustu věcí chápu nyní zcela jinak...

František Kopetka

50. ochutnávání vín

Český zahrádkářský svaz,
místní organizace Vedrovice
(ČZS MO Vedrovice) pořádá

50. Výstavu vín s ochutnávkou

- Sobota 10. 09. 2016 od 13:00 hodin
ve dvoře Muzea Vedrovice
- Od 14:00 do 18:00 hodin bude hrát
cimbálová muzika PONA VA
- Vstupné 70,-Kč nebo 100,-Kč
(včetně sklenky na ochutnávání)
V ceně vstupného je neomezené
množství vzorků a katalog.

50.
ochutnávání vín

VEDROVICE
10. září 2016
Pořádá ZO ČZS
ve Vedrovicích

Tenisový turnaj

6. srpna 2016 se uskutečnil 3.ročník tenisového turnaje o PUTOVNÍ POHÁR.

Turnaje se zúčastnilo 20 hráčů: Formanová Martina, Husáková Markéta, Roubalová Alice, Řezáčová Lenka, Galášová Markéta, Formanová Adélka, Stehurová Nikolka, Forman Jan, Koczala Tomáš, Kůra Tomáš, Missbach Tomáš, Větríček David, Světlík Jan, Janderka Marek, Šedivý Jarek, Schovanec Jan, Tomek Michal, Palutka Dan, Roubal Filip, Janíček Tomáš.

Pořadí:

1. Martina a Jan Formanovi
2. Markéta Husáková a Tomáš Kůra
3. Lenka Řezáčová a Tomáš Koczala
4. Alice Roubalová a Michal Tomek

Den strávený na tenisovém kurtu byl důkazem toho, že sport a zvláště tenis spojuje lidi napříč generacemi.

Děkuji všem zúčastněným za pěkné sportovní výkony a za pohodu během celého turnaje.

Děkujeme panu Zdeňku Šedrlovi, starostovi Sokola za zázemí, které nám poskytli v sokolovně.

Poděkování patří také rodině Řezáčové, Husákové, Koczalové a Formanové za sladké občerstvení a za organizační pomoc.

Jan Forman

MORAVSKOKRUMLOVSKO NA KOLE - 18. června 2016

Společná cykloakce
členských obcí
Moravskokrumlovska

Cyklovýlet

po zajímavostech,
vinných sklípčích
a hospůdkách
Moravskokrumlovska

Start: Císařské obce mikroregionu Moravskokrumlovsko Cíl: Moravský Krumlov - Vrbatův hájek

Vydávané trasy a mířičnost

- Start 10.00 hod. - 11.00 hod.
1. Moravský Krumlov - Jecolany - Mladá - Růžička - Vedrovice - Moravský Krumlov (28 Nm)
 2. Růžička - Horní Ústá - Dolní Ústá - Jemnice - Dobruška - Moravský Krumlov (18 Nm)
 3. Štěpánka - Trávníček - Bláhov - Čermákovice - Těchovice - Větrná - Růžička - M. Krumlov (23 Nm)
 - Start 11.00 hod. - 12.00 hod.
 4. Kadeř - Petřovice - Bobelce - Rytířky - Moravský Krumlov (11 Nm)

od 10.00 hod. START - v jáhřečích členských obcí mikroregionu Moravskokrumlovsko

12.00 hod. - 17.00 hod. Volný jezdectví cyklistů do cíle - Vrbatův hájek
14.00 hod. - 16.00 hod. Vysazení country kapely Pavlovci
16.00 hod. Soutěžní cykloakce

Informace, mapy tras a cykloakce na obcích ústeckých členských obcí mikroregionu
a na webových stránkách mikroregionu www.moravskokrumlovsko.cz
nebo v den akce na jednotlivých rozlišovacích místech.

GAJDOŠŤ KURČOVSKÝ
SKUPINA ČZS

TTT
MABALI ČZS

MORAVSKOKRUMLOVSKO

Školáci a předškoláci

Letní prázdninová školka 2016

Obecní úřad ve Vedrovicích již několikátým rokem umožnil dětem a jejich rodičům prodloužení provozu mateřské školy. Je skvělé, že takto vychází vstříc zaměstnaným rodičům, kteří nemají hlídání pro své děti po celou dobu trvání letních prázdnin.

Letos jsme měly dvanáct dětí na dvě paní učitelky, připravily jsme si pro ně bohatý program, tematicky rozdělený na dvě části.

V první jsme se věnovali různým povoláním, každý den jsme si hráli na někoho jiného. S dětmi jsme si jeden den povídali o farmaření a zvířátkách, potom si každý vyrobil maňáska zvířátka z papírového sáčku (děti se svými výtvary z vlastní iniciativy nacvičily loutkové představení a tak je to nadchlo, že se k této činnosti vracely ještě několik dnů). Nebo jsme si hráli na kuchaře a vyrobili si zákusky z piškotů a čokoládové pomazánky. Všichni vypadali ve vlastnoručně vyrobených kuchařských čepicích krásně. Dále jsme byli například rybáři, švadlenky, muzikanti, atd.

Druhá část programu nás z horkého léta přenesla do kouzelného a chladivého světa pohádky Ledové království. Děti každý den našly v poštovní schránce dopis od královny Elsy s pozdravem a různými úkoly pro ně. Tak jsme bruslili na igelitové plachtě, hledali a následně dotvořili masky Olafa, vyráběli plášť pro královnu, na školní zahrádce dělali ledovou bouři a bublinu z igelitu a spoustu dalších věcí.

Programu byly tematicky podřízené činnosti výtvarné, pohybové i rozumové.

Nezapomněly jsme ani na naše prvňáčky. Ti před poledním odpočinkem ostatním předčítali z pohádkových knížek a procvičovaly jsme s nimi i matematiku.

S dětmi jsme si nejen hrály, ale naším cílem bylo předat jim i nové a zajímavé informace a dovednosti. Samozřejmě s ohledem na skutečnost, že jsou prázdniny a prioritu má především zábava. Před letním žárem jsme je chránily opalovacím krémem a vlažnou sprchou.

Doufáme, že děti i rodiče byli spokojeni a touto cestou bychom rády poděkovaly všem, kteří se podíleli na bezproblémovém chodu a organizaci (personálu školky za poskytnuté prostory a vybavení, panu starostovi za větráky a další nezbytnosti, pohostinství za obědy, panu Machovi za jejich dopravu do školky, paní Knotkové za úklid a dalším).

Fotky z letní školky naleznete na stránkách Muzea a informačního centra www.muzeumvedrovic.cz v záložce fotogalerie.

Bylo nám velkým potěšením,

paní učitelky Iveta Novotná a Anna Snášelová

☐ Za jak dlouho se rozloží v lese!!!

HODY VEDROVICE 10.-11. 9. 2016

SKLEPNÍCI

Marek Novotný
Oldřich Procházka
Tereza Kolegarová

1. Iveta Novotná, Štěpán Bohdanský = první
2. Sofie Gigimovová, Matěj Horáček = poslední
3. Lenka Řezáčová, Marek Janderka
4. Veronika Tauvinklová, Martin Tomášek
5. Alžběta Bohdanská, Jan Janíček
6. Sabina Fuchsová, Petr Becha
7. Šárka Jakešová, Filip Kolegar
8. Věra Halová, Jiří Šmíd
9. Adéla Kolegarová, Robert Janderka
10. Kristýna Buršíková, Radek Dvořák

11. Pavla Studená, Martin Maxera
12. Darja Kočárová, Vlastimil Janíček
13. Veronika Chvátalová, Tomáš Janíček
14. Anna Lišková, Vojtěch Bohdanský
15. Lenka Došková, Daniel Palutka
16. Nikol Obrlíková, Daniel Becha
17. Lucie Žďárská, Tomáš Sigmund
18. Lucie Horáková, Jakub Holý
19. Adéla Husáková, Matěj Kotrnc
20. Veronika Štefková, Filip Buršík
21. Tereza Melkusová, Jan Schovanec
22. Veronika Fialová, Martin Reinisch
23. Daniela Faterová, Michal Kolegar
24. Petra Janíčková, Martin Szatmari
25. Veronika Hradilová, Petr Herout

□ Taroková partie v hostinci u Čeperů v roce 1909

Lurdská jubilejní jeskyně v Bobuticích u Mor. Krumlova posvěcená 22. července 1928.

■ Zahradnictví Kopetka, zahradnictví s tradicí

Řadu let působí ve Vedrovicích naše rodinná zahradnická firma, jejíž tradice sahají až k mému dědečkovi, jež sám zahradník a zelinář, dokázal lásku k oboru předat svému synovi, mému tatínkovi, panu Janu Kopetkovi.

Počátky naše zahradnictví lze stěží přesně datovat, na vesnici se pěstovalo a přebytky se prodávaly co pamatují. Po revolučních událostech roku 1989 se rodiče rozhodli pro podnikání v zahradnictví, i když tento obor patřil a patří mezi fyzicky náročné a nejhůře finančně oceněné.

Po svém otci zdědil tatínek umění vypěstovat krásnou a chutnou zeleninu. Nejprve dodával velkoodběratelům, ale po zralé úvaze se rozhodl prodávat a prezentovat své výpěstky konečnému spotřebiteli sám.

Ruku v ruce s trendem zdobení oken domů a okrasných zahrádek jsem do naší firmy vnesla nový prvek a to pěstování a prodej okrasných květin, keřů a jehličnanů. V současné době se zaměřujeme zejména na produkci balkonových květin, bylinek a trvalek. Část keřů, stromů a jehličnanů dovážíme z okrasných školek.

Dnes již působí úsměvně doba, kdy jsme s velkou slávou vypěstovali ve dvou pařeništích první převislé květiny, pokud se dobře pamatují byl to erigeron a převislý zvonek. Naši zákazníci nás posouvali stále dál a prostory u mých rodičů na dvorku se staly nevyhovujícími. Vybudovali jsme proto, za přispění dotačního titulu, dva 40m foliovníky a pěstební plochu o výměře cca 0,5ha.

Sazenice květin odebíráme od renomovaných českých i zahraničních firem a snažíme se každým rokem nabídnout svým zákazníkům šlechtitelské novinky.

Rodiče stále pěstují zeleninu a to na výměře cca 4ha. Mezi jejich chloubu patří papriky, rajčata, česnek, cibule, brambory a další zelenina. Zeleninu prodávají na rincích nejen v blízkém okolí (Moravský Krumlov, Ivančice), ale i ve vzdálenějších městech, jako jsou Nové Město na Moravě a Tišnov, kde se pokaždé na domácí zeleninu těší.

Již 8 let pořádáme jarní (od 1. do 8. 5.) a podzimní (vždy třetí víkend v září) prodejní výstavy, které se stali neodmyslitelnou součástí našeho zahradnického koloritu.

Naším přáním je moci i nadále naše služby rozšiřovat, zvelebovat prodej a především vždy spokojeně odcházející zákazník, který se k nám rád vrátí.

Aktuálně z naší nabídky vybíráme chryzantémy, macešky, vřesy, okrasné papričky, od 15.10. prodej ovocných stromů. Přijímáme objednávky na dušičkovou vazbu.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

*Za tým zahradnictví Kopetka
Iveta Kudláčková*

KYRGYZSTÁN, země koní, hor a barev

23. 8. – 12. 9. 2015

Hlavní město:	Biškek, republika
Rozloha:	198 500 km ² (86. na světě)
Nejvyšší bod:	Džengiš Čokusu (Pik Pobědy) - 7439 m n. m.
Časové pásmo:	GMT+5
Počet obyvatel:	5 mil.
Jazyk:	kyrgyzština, ruština (oba úřední)
Náboženství:	Muslimové (75%), pravoslavní (20%)
Vznik:	31. srpna 1991 (nezávislost na Sovětském svazu)
Prezident:	Almazbek Atambajev
Měna:	SOM, 10 KGS = 4 CZK

pokračování z minulého čísla

Kyrgyzstán ...

...monumentální hory, koně, široké a nekonečné zelené pastviny, ledovcové řeky. Tak nějak jsem si ho představovala, divoký a západem nespoutaný. Když se vyskytla příležitost, neváhala jsem a začala se těšit, jak mě v mých představách utvrdí nebo naopak vyvede z omylu o „divokém východu“.

10. den: údolím do Sarydžaz – voj. základna Ečkili Tash – Karákol

Počasí nezklamalo a naše prosby nahoře byly vyslyšeny. Mrazivé ráno, naprosto jasná obloha a celý hřeben jak na dlani. Nikam nespěcháme a fotíme se jak do katalogu Ťan-Šan 100x jinak. Údolí je krásně travnaté, jdeme podél říčky, která není široká, takže ji bez problémů na pár místech přeskakujeme. Čím více se blížíme k údolí, zařezává se do menšího kaňonu, kde je nejjednodušší zout boty a jít chvíli řekou v sandálech. Aspoň se pořádně umyjí a nohy osvěží. Rozprostře se před námi úchvatný výhled na protilehlé údolí za řekou Sarydžaz, potkáváme opět stádo koní, takže se nám to tu ani nechce opustit. Přibývající dobytek signalizuje blížící se civilizaci, což je dobře i špatně zároveň. Naštěstí nevpadne hned na dvůr vojenské základny, ale jakýchsi pastevců, kteří se k nám okamžitě vydají a zjišťují, co máme v plánu. Jsem lehce nervózní, protože se bojím, že zavedou řeč na povolení, ale zatím jde vše hladce. Zatím... Podaří se nám domluvit si auto (které vidíme stát na dvoře) na odvoz zpět do Karákolu. Když se dostaneme k ceně, nejsme bohužel v pozici vyjednávacího, takže musíme sáhnout hluboko do kapsy. Dělá to asi 2400kč pro 4 osoby a je to nejdražší taxi, jaké jsme tu měli. Nepodaří se nám usmlouvat ani korunu. Za to nás ale pozve na vychlazený meloun a čaj. Meloun je přesně to, na co máme momentálně chuť, tak se s vysokou cenou smiřujeme o to lépe. Je to přece jen kolem 100km a přes 3tis. sedlo.

Mezitím se zprovozuje auto. Nosí do něj nějaké součástky, nalévají různé kapaliny, umývají sklo... no amen s námi. Už při rozjezdu do prudkého kopce vytúruje studený motor do max. otáček, ale přesto kopec nevyjedeme...Nechce ani, abychom vystoupili, jen sjede dolů a napodruhé a na jedničku (rychlost) ho vyjedeme. Zastavujeme po pár set metrech u brány vojenské základny v Ečkili Taš...Respektované a obávané místo je konečně před námi. Hned vycházejí uniformovaní a důležití chlápci, my vytahujeme pasy a jde se na to. Vysvětluju, co jsme zač, odkud a kam jdeme a dáváme jim pasy...No, a teď to musí přijít, říkám si, očekávaná otázka na povolení k vstupu... No, a taky že po otevření prvního pasu přišla. Když zjišťují, že ho nemáme, vrací nám pasy a situace

zhoustne. Zkouším to vymluvit na to, že nepokračujeme přes Inylchek dále k čínským hranicím a že v inf. centru nám řekli, že tím pádem povolení nepotřebujeme a že vlastně hned tento prostor opouštíme a vracíme se do Karákolu. Každopádně to vypadá na pořádný malér, protože se jim žádný mnou nabízený argument nelíbí. Následuje vysvětlení, že jsme v pohraniční zóně a dál jít nemůžeme, tudíž nás musí vrátit stejnou cestou, odkud jsme přišli. Tzn. další 3 dny v horách, s jídlem asi na 1,5 dne. To nezní zrovna lákavě. Neodpustím si poznámku, jestli máme jít přes Čínu, čímž atmosféru zrovna nezlehčím a raději už mlčím. Mlčíme vlastně dalších 20 minut všichni. Jen oni se občas baví kyrgyzsky...asi o tom, kolik peněz jim z toho kápně. My se snažíme taky mluvit, ale tak, aby nám nerozuměli a nepoznali, že máme strach. Petr s Ivetou už přemýšlejí, kolik dolarů je to bude stát, Tibor se smiřuje s myšlenkou návratu přes hory, a já si nepřipouštím ani jedno a věřím, že se dostaneme do Karákolu tak, jak jsme si naplánovali. Po chvíli mě vezme náš řidič za ramena a odvede kousek stranou a ptá se, co budeme dělat? Přeložím si to jako: kolik dáte? A rovnou mu říkám, že když mu dáme 6tis. za odvoz, tak nám rozhodně peníze na úplatek nezbydou. Jdeme zpět, opět chvíli mlčíme, až pak se jeden z vojáků zvedne, vybere si naše pasy a odejde na základnu... Tak a jsme bez dokladů, uprostřed hor, kam vede jen jedna cesta s frekvencí 2 aut denně a to ještě v sezóně. Za chvíli na základnu odchází i náš řidič (prý pogavarit) a tak si sedáme na trávu a čekáme. Zrovna pálí sluníčko a já už teď cítím, že mám lehce přismahnutý obličej. Snad nás tu nenechají do večera. Stále doufám, že výdělek je pro řidiče natolik lukrativní, že se za nás přimluví. Je totiž nadmíru jasné, že se znají a tohle mají domluvené. Stále odmítám dát jakýkoli úplatek či se vracet zpět. Po další půlhodině vychází ven voják i s řidičem, v ruce naše pasy (hurá) a výraz už zdaleka nemá tak přísný, jako na začátku. Rozdává nám pasy a přikazuje, že příště až sem pojedeme, tak jediné s permitem. Znova se 10x omlouváme a 10x děkujeme a málem se i pokloníme a rychle, než si ro rozmyslí nastupujeme do Lada Niva jako do kočáru, kterým konečně odjíždíme z ledovcové oblasti Inylchek. Bez zážitku by to nešlo. V autě jede topení na maximum, aby se nepřehříval motor, takže je nám docela teploučko. Cestou

překonáváme 1 sedlo kolem 3500m, kde v plechových boudách (prý pro sezónní opraváře silnic) vidíme člověka se psem, který k nám přiběhne a jde na něm vidět, jak by jel strašně rád s námi z tohoto konce světa. Je mi ho moc líto jak vrtí ocáskem a dělá vše proto, aby mohl s námi, ale prostě to nejde. Za sedlem klesáme přenádherným údolím (ideální na kolo)... Panoramata jurt a hor kolem jsou úžasná. Po necelých 4 hodinách dorazíme k hotelu, zaplatíme (zdaleka nejásáme tolik, jako řidič) a jdeme se pozdravit s paní domácí, která je opět ráda, že nás vidí živé a zdravé. Po sprše vyrazíme do města na večeri. Zkusíme nejbližší restauraci, ale když se asi po 10 minutách dostaneme k tomu, že k jídlu mají jen vodu a rizoto, odcházíme za nelibosti místních do námi osvědčené restaurace na šašlik a pivo, víc momentálně nepotřebujeme.

11. den: Karákol – Tosor – Skazka – Kočkor

Snídani si opět objednáme u paní domácí, potom chceme obejít město, nakoupit nějaké jídlo, suvenýry a kytku pro paní domácí. Se suvenýry to tu není tak zlé, je tu několik obchodů. Mají tu krásné pohlednice a magnetky. Bohužel jsme stále v půlce dovolené, takže bychom rádi nakoupili vše až v Biškeku. Kupujeme si tedy jen pár pohledů, které se nám podaří odeslat. Známka stojí asi 13Kč. Kytice máme vyhlédnuté u místního dřevěného evangelického kostelíku. S ruským nevkusem bojují zřejmě i místní květinářky, protože veškeré kytice jsou zabaleny v barevných foliích a celofánech. Každá jednotlivá květina zvlášť...no je to hrozně kýchavé, ale snad se bude líbit. Dorazíme na hotel s právě začínajícím deštěm, ale paní domácí tu stejně není. Tak se jdeme dobalit, protože odpoledne Karákolu dáváme sbohem. Mezitím se vrátí, tak vezmeme „krásný“ barevný kých a jdeme se rozloučit. Paní je nadšená, dávám foták do ruky jejímu manželovi, který očividně fotí podruhé v životě, takže na první fotce jsme bez noh, ale s obrovským stropem a na druhé ubere stropu, ale zase přidá víc podlahy. Třetí fotku teda беру do svých rukou i na úkor toho, že na ní nebudu. Slibujeme, že fotky pošleme mailem, což po návratu činím a jsem zvědavá, jestli dojde odpověď.

Maršrutku do Tosoru zastihneme těsně před odjezdem. Neodbytnou paní s pirožkami asi 10x odmítneme. Asi po hodině vystupujeme v centru města, které se v průvodci jeví jako nejbližší kaňonu, který chceme navštívit. Jdeme nejdříve k jezeru. Z auta vypadalo jako krásné, čisté moře, do kterého je radost skočit. Cestou potkáváme hodně dětí, takže se zbavují pohlednic a holčičky jsou z kočiček a pejsků přímo nadšené a ochotně pózují na fotku. Jen zajdu za roh, běží se domů se svým dárečkem pochlubit)... U jezera nikdo není, tak dojdeme k přístřešku, kde necháme batohy a po vyzkoušení teploty vody vlezeme do jezera po kotníky, čímž s koupáním končíme. Září už prostě není vhodná doba, voda rychle chladne. Když se navíc zatáhne, oblékáme i bundy a jdeme zpět do „centra“ shánět odvoz do kaňonu. Už mě ani nepřekvapuje, že místní neví, že tu něco takového je. Dojdeme tedy na místo, kde nás vyhodila maršrutka a čekáme, kdy si nás někdo všimne. Zkusíme se ptát v obchodě, ale nepořídíme nic. Za chvíli ale zastaví auto a tak se nějak domluvíme a po chvíli sedíme vřadu s hruškou v ruce a s batohy v kufru a jedeme směr Skazka. Měli jsme v plánu tu přespát a počkat na západ slunce, kdy jsou skály krásně nasvětlené slunečními paprsky do ruda, ale logistika zde není zrovna jednoduchá, takže si tu vše jen vyfotíme a pokračujeme do Bokonbajeva.

Tady přestoupíme na jiné taxi a jedeme se zcela mlčícím řidičem další 2 hodiny do centra Kyrgyzstánu. V Kočkoru vystupujeme přímo na náměstí a hned jdeme shánět ubytování. Nabídek na taxi máme asi milion, ale ubytování ani jedno. Zkusíme první hotel, ale nejlevnější pokoj bez WC je za 500 SOM. Jdeme se zeptat místních do krámu a jedna paní nás zavede ke svému sousedovi. Mladý kluk (mluvící slušně anglicky) nám nabídne jen pokoj pro dva s palandou. Jsme ochotni vyspat se i na zemi, ovšem když nehodlá slevit a cenu dává pro všechny stejnou (500), tak se rozloučíme. Zřejmě netuší, co dělal špatně, protože odpoví naštvaně „je to vaše volba“...Znovu jdeme do obchodu, kde nám různí lidé navrhnou různé varianty, ale žádnou přijatelnou... V tom vyjde ven prodavačka, a když vidí, že stále nemáme nocleh, zavede nás do asi 100m vzdálené gastinice. Cena 50Kč...přesně to co potřebujeme. Je to sice trošku horší, než ve stanu, WC na dvoře a místo sprchy jen jedno umyvadlo pro všechny pokoje. Ale za tu cenu... Skočíme ještě do místní restaurace (snad jediné otevřené) a konečně ochutnávám lagmana (něco jako náš guláš s nudlemi). Je moc dobrý. Až na obsluhu, kterou tu očividně dost obtěžujeme svojí přítomností, nám tu chutná jídlo i pivo (které nám ale налеjí jen jedno).

V noci mám pocit, že další ubytování se sem vůbec nepřišli vyspat, protože celou noc je rušno, od zpívající sousedky až po hádající se rodinku.

12. den: Kočkor – Isakaev – jezero Kul Ukok

Ráno poprosíme paní o uschování věcí na tři dny a jdeme do města na snídani. Je osm ráno, takže obchody ještě jen otevírají, ale to co potřebujeme, nakoupíme. V bistro si dáme dokonce čaj a čerstvě upečené pirožky s masem. Potom bereme taxi do vesnice Isakayev a odtud už mažeme po svých. Krajina má zase naprosto odlišný charakter, je víc vyprahlá a prvních pár kilometrů jdeme po písčité prašné cestě, louky se úplně ztratily. Než však dojdeme k prvním jurtám, je vše jinak. Stáda ovcí, koz, krav... Osloví nás paní kolem 50+ a ohromí svojí angličtinou (zřejmě zjistila, jak si přivydělat na turistech). Domlouváme si tedy hodinovou projížďku na koních, během které se stihneme vystřídat úplně všichni. Nejsou to zrovna dostihové koně, takže se projdeme po pastvinách tam a zpět a máme další zážitek :). Potom stoupáme (už po svých) další 2h k prvnímu jezeru, vypadá nádherně, ale než dojdeme na jeho konec, kde chceme stanovat, trvá to další hodinu. Konečně jsme v cíli, riskneme koupání v jezeře a až do večera se pak nemůžeme zahřát. Na večeri máme česnečku a brkaši s parkem. Ivet zatím začaly střevní potíže z pirožky. Zítřejší den čeká odpočinkový den.

13. den: jezero Kul Ukok – jezero Kul Tur

Ráno šíleně fouká, nejdříve od jezera, potom zase od hor... jdeme na lehkou k druhému jezírku, které je asi 450 výškových metrů od stanu. Mně ani Ivetě není moc dobře, takže kromě jezera a oddechu nemáme žádné ambice. Kluci jsou namlsaní na nějakou 4tisícovku, které jsou rozseté po okolí, takže se nahoře rozdělujeme a potkáme se až ve stanu. Počasí dnes není nejlepší, než dojdeme ke stanu, začne lehce sněžit a vítr ještě zesílí. Ráda si zalezu do stanu, zkusím, jestli je Tiborův spacák opravdu tak teplý, jak říká a probudí mě až kluci, když se vrací z vrcholu. Dnes z koupání nic nebude, jen si uvaříme večeri, a přečkáváme do 7 hodin, až budeme moct jít spát. Lepší výhledy než ve dne byly v noci, v podobě hvězdné oblohy s mléčnou dráhou.

Ťan Šan

Jezero Issyk Kul

Kaňon Skazka

Stěhování pastevců

Jezero Kul Ukuk

V horách na koních

14. den: jezero Kul Ukuk – Kočkor

Ráno mrzne, ale už jsme si na to zvykli :). Přecházíme postupně všechny tři přítoky jezera, z nichž sundáváme boty až u toho posledního. Je to SUPER takhle po ránu, projít se ledovou řekou. Ale aspoň nás to probere před výstupem do sedla a stoupáme rovnou za nosem do sedla, kam směřuje i šipka GPS. Je to dlouhý, ale naštěstí poslední kopec (už jich začínám mít docela dost) a v sedle je výjimečně hezky, takže se můžeme fotit i bez vánice či jiného dárečku, který nám sem tam počasí posílá. Přesto je tu zima, takže se vydáme na sestup. Čeká nás dlouhé údolí, během kterého potkáme pastevce s plně naloženými koňmi. Jurty, které jsou výše položené v horách, už splnily svůj účel a s blížící se zimou se pastevci stahují do údolí do svých domů. Je tedy třeba naložit to, co se bude zase na jaře stavět a svézt dolů. Někteří mají v sedle dokonce malé děti, nebo živou ovci (tzv. šašlik), která ani nemekne chuděra. Zastaví nám, abychom si je mohli vyfotit, a my dáváme za odměnu dětem sladkosti. Cestou pak sbíráme prázdné obaly od bonbonů, které si děti nacpaly rovnou do pusy :)), to se tu prostě neřeší. Stejně tak odpadky, které si nosíme celou dobu sebou, abychom je dole mohli hodit do vykopané jámy.

Cesta údolím je nekonečná, už jsme ušli 18 km a to stále nejsme ve vesnici. Zkoušíme místní, zda by nás neodvezli, ale za tu cenu bychom dojeli až do Biškeku. Jsem přesvědčená, že dole ve vsi už nás odveze kdokoli, ale vypadá to, že tam snad nedojdeme. Máme sice číslo na taxikáře, ale nemyslím si, že by mu místní popsali cestu a že by trefil. Konečně se dostaneme na hlavní silnici do Kočkoru. Rozdáváme moc milým, ale stydlivým dětem poslední bonbony a žvýkačky a jdeme hledat odvoz. Nakonec nám zastaví vysmátý chlapík, co zřejmě zabíjí čas projížděním ulicemi a vožením svého asi 6-ti letého syna. Má staré AUDI, které jde otevřít jen jedněmi dveřmi, kufr, do kterého dáme batohy trochu se strachem, zda nevypadnou a o interiéru radši nemluvíme. Domlouváme si cenu, a aby nezačal moc vysoko, tak říkám, že do Kočkoru

je to asi 15 km. Pán mi ale oponuje slovy: nene, to není 15, to je 10!!... Zacukají nám koutky, protože tomuhle asi rozuměl každý, ale stejně si řekne 300 SOM. Ještě to chceme usmlouvat aspoň na 250, ale tvrdí, že včera vezl někoho taky za 300... každopádně můj argument, že my tak bohatí turisti nejsme, ho asi dostane a kývne, že si máme nastoupit. Kluka posadí mezi řadicí páku a ruční brzdu, my se nasáčkujeme i s jedním batohem dozadu a kodrcáme se těch 10 km :) je to ovšem veselá kopa. Ptá se, jestli už mluvíme kyrgyzsky, zajímá ho náš výlet, odkud jsme a příště, až prý přijedeme, nás naučí kyrgyzštinu. Tak jsme domluvení :). Vyskakujeme na náměstí, podáváme si ruce a jdeme do gastinice. Čekají na nás stejné pokoje. Bohužel umýt se musíme v umyvadle, včetně hlavy, protože další sprcha bude až v Biškeku a mezitím jen nějaká horská říčka. Ráno si tedy umýváme i vlasy...není to až tak zlé jak jsem si myslela a ve finále to bylo aspoň rychlé :).

Vyrážíme ještě na nákupy na náš poslední trek a tentokrát si opravdu dopřáváme...jablka, hrušky, rajčata, hrozny, papriky...4 chleby, jogurt, sýr...stejně musíme přibrat :). Jdeme na tom zapracovat do jediné otevřené restaurace ve městě – Café – ve kterém jsme byli už první den. Ochota personálu z nuly klesla pod bod mrazu, takže si po 10 minutách sami bereme menu, při objednávání máme dojem, že servírce snad ujíždí autobus a divím se, že si pro jídlo ještě nemusíme dojet (a to mají automaticky 10-15% dýško z ceny). Dáváme si 4x lagmana, který nám minule moc chutnal, polévku a salát. Pivo není. Polévku nám donesou spolu s hlavním jídlem, co naplat, nějaké stížnosti jsou marné... z jídla je nám těžko už večer. V noci moc nespíme, resp. to ani nejde...jednak kvůli hluku, který je fakt děsný a taky Tibor lítá co hodinu ven do kadibudky...

Martina Prášková
Pokračování v příštím čísle.

■ Hasičské závody

V sobotu 2. července pořádal sbor dobrovolných hasičů Vedrovice závody „O pohár starosty obce“ v požárním útoku mužů a žen. Počasí nám přálo, občerstvení a trať jsme stačili připravit včas a tak se v deset hodin na nástupu sešlo dohromady 20 týmů.

Úvodního slova se ujal starosta obce Richard Janderka. Popřál zúčastněným hodně štěstí a závody mohly začít. Jako první se na start postavilo domácí družstvo mužů a dosáhlo času 21:21 s. Ve druhém kole se domácímu družstvu bohužel nedařilo, měli nesplněný pokus, a tak se naši hoši umístili na 13. místě ze 14 družstev. Doma to sice nevyšlo, ale na předchozích kolech znojemské ligy se klukům celkem dařilo, a po 4 letech v lize se zatím drží na 7. místě (z 13 družstev) celkového pořadí s 23 body, což je pro naše družstvo zatím nejlepší umístění za ty 4 roky. Snad se klukům bude dařit i ve zbývajících 7 kolech a lepší umístění udrží. Soutěž mužů vyhrálo družstvo Jezeřany-Maršovice s nádherným časem 16:95 s. Na druhém místě skončili kluci z Mikulovic (17:67 s) a na třetím místě z Police (18:20).

V kategorii žen se letos neobjevil domácí tým, ženy se rozhodly bohužel ukončit svoji činnost. I tak jsme mohli uvítat na startu 6 družstev. Kdo znojemskou ligu sleduje, tak ho konečné výsledky nemohly překvapit. Vyhrály ženy Miroslav „A“ s časem 16:79 s, na druhém místě skončily ženy z Vítonic (17:64 s) a na třetím místě ženy Miroslav „B“ (19:03).

Závěrem mi dovolu,te, abych touto cestou poděkovala panu starostovi Richardu Janderkovi, který soutěž nejen zahájil, ale vyhodnotil, a pomáhal nám dořešit drobné nedostatky. Dále Pavle Janderkové za zajištění zdravotnické služby a v neposlední řadě členům SDH Vedrovice, kteří se zapojili do příprav závodů.

Topičová Aneta

□ Domácí družstvo na startu

□ Domácí v akci

□ Ne vždy útok vyjde

□ Vítězové mužské kategorie SDH Jezeřany-Maršovice

■ Dovolená v Thajsku

V roce 2014 jsem byla pozvána do Thajska a tak jsem si řekla, že bych se tam mohla podívat. V srpnu 2015 jsme se na cestě dohodli, zakoupili letenky a bylo rozhodnuto. 16. ledna letošního roku jsem odlétala se známými z Düseldorfu přes Peking do Bangkoku. Let trval asi 19 hodin. Z Bangkoku jsme viděli pouze letištní haly a parkoviště. Odtud jsme odjžděli autem asi 80 km do cílové stanice – do města Pattaya. V Pattay jsme byli ubytováni v hotelu na kraji města, kousek od moře.

Toto město nás překvapilo krásnými stavbami, luxusními hotely a rekreačními komplexy, ale na druhé straně jsme také viděli rub krásné mince a to v podobě domů a života běžných občanů. Žijí velice skromně. Zavítali jsme také do velkých nákupních center s luxusními restauracemi. Osobně mne uchvátila velká městská tržnice, která je otevřena od pátku do neděle a dá se zde koupit od malých tretek, hraček, zlata, až po oblečení, techniku a hlavně taky jídlo. Jídlo je rozmanité – od ovoce, zeleniny mořských plodů, ryb, masových kuliček, polévek, smažených kuřecích pařátů, až po všelijaké saláty, houbičky, zmrzliny a nápoje z čerstvých plodů s ledem. Prostě celou tržnici se line spousta vůní a pro Evropana nepopsatelná scénérie jídel a pamlsků.

Také jsme navštívili čínské muzeum, kde byly ukázky různého božstva, spousta bronzových soch vojsk a na nádvoří nádherné bonsaje. Dále zde pak také byla část výstavy věnovaná starému životu v Thajsku s dřevěnými domy na pilotech (kvůli monzunovým deštům), s říčním směnným obchodem a životem venkovanů. Další den jsme navštívili Stříbrné jezero. Tam jsou vysázeny první thajské vinice. U nich je krásná květinová zahrada s vinařstvím, kde prodávají své výrobky z hroznů, různá vína a limonády. Kousek od vinic z druhé strany jezera je vysoká skála (opravdu nemám zdání jak je vysoká) a na ní je vytesán a pravým zlatem namalován thajský budha – je to opravdu krásna.

Navštívili jsme luxusní pláž ve vojenském prostoru, kterou udržují vojáci a ze vstupného částečně pokrývají své náklady. Pláž je písčná, osázená květinovými záhony a na stromech jsou pěstovány orchideje. Moře je zde úplně průzračné a jsou zde vidět i malé rybky. Prostě je úplná nádhera zde zažít koupání. To, že je zde spousta restaurací, čisté sociální zařízení a půjčovna lehátek, rohoží a lodiček je samozřejmé.

Jeden večer jsme byli pozváni na představení do Colosea. O tato představení – šou je mezi turisty velký zájem a jsou už hodně dopředu vyprodaná. Měli jsme štěstí, že náš průvodce nám toto zajistil. Dále jsme byli také v restauraci, která sloužila jako otáčivá rozhledna, takže jsme u večere měli výhled na celé

město i na hotelový komplex, kde jsme bydleli. Byl to pro mne další nezapomenutelný zážitek.

Druhý den jsme cestovali a dostali jsme se do klasické vesnice BanBoRang. Zde jsme byli pozváni na oslavy, kdy mladý chlapec vstupoval do řádu mezi mnichy. Přípravy na slavnost a samotná slavnost se týkala celé vesnice. Již v pátek od rána ženy chystaly jídlo na druhý den a spoustu dalších potřebných věcí, kterým jsme pořádně nerozuměli. Mumraj byl v celém areálu Templu (je to něco jako u nás svatostánek). V BoRangu se Templ vlastně skládá ze čtyř budov: starý Templ, nový Templ, budova pro mnichy, budova, kde se spalují mrtví. V sobotu od rána až pozdě do večera probíhala slavnost a samotný obřad přijetí dořádu. Večer pak byl zábavný program.

V neděli jsme navštívili městečko WichianBuri, kde probíhaly od pátku slavnosti kohouta. Tam jsme shlédli nádhernou květinovou výzdobu a různá vystoupení. Krásné byly tradiční tance žáků středních škol.

V pondělí jsme odjžděli do BanWangNamKhao, spali jsme na překrásném místě u jezera a pak jsme se pomalu vraceli do Pattaye. Na zpáteční cestě jsme navštívili Velkou květinovou zahradu, nádhernou napodobeninu městečka Verony. Ve středu byla návštěva parku s mini zahradou ZOO, velkou zahradou ZOO ze soch s úžasnými stromy, kaktusy a zátišími.

No a prostě třetí týden jsem už odmítala další nové zážitky. A taky jsme se všichni shodli na tom, že si vše musíme v těch našich hlavách srovnat a vstřebat. Pak si musíme užít vodu, koupání a trošku se i opálit, protože v únoru se nám to hned tak nepodaří.

V sobotu 6. února nám z Bangkoku odlétalo letadlo zpět do Düseldorfu, opět přes Peking. Tím se skončila naše krásná dovolená.

Hana Břínková

■ Zakázkové šití paní Vaculíkové

Do Vedrovic se přistěhovalo hodně lidí. Naší novou občankou je i paní Vaculíková, kterou vám chceme alespoň krátce představit.

Obyvá se svým synem dům čp. 200. Je velice schopná, zručná a pracovitá. Umí vytvářet rozličné předměty pro radost i potřebnost.

Jako lektorka předvádí své umění po celé republice. Setkáme se u ní i s praktickou prací, např. s úpravou oděvů a jinými potřebnými opravami. Její dveře jsou vždy pro vás otevřené. Takže klepejte i zvoňte, budete vítáni.

*Jana Vaculíková
Vedrovice
608 975 904*

Zakázkové šití

*dětské
dámské
prac. oděvy
OPRAVY oděvu
Paličkování - Lektorka
Patchwork*

■ Výstava - Jak se žilo a pracovalo ve Vedrovicích

Domlatky

Vlastivěda Moravská z první poloviny minulého století se zmiňuje o tom jak vypadaly DOMLATKY ve Vedrovicích:

„Domlatky se tam jmenují „trešón“ /z něm. dreschen/. Tamnější hospodáři najmou si z jara mlatce, podrží je do podzimu na všechnu práci, kterou odměňují penězi i obilím. Mlatci mlátí na „tál“ /Teil – díl/, nebo na půl „tálu“. Každá třicátá třetí měřice vymláčeného obilí patří mlatcům. Je-li mladců několik, rozdělí se. Po vymláčení, odklizení obilí a slámy vystrojí hospodář mlatcům „trešón“. Je to večere: masová polévka s příkrmem, koláče, pivo, víno i kořalka. Mlatci přinesou kytici a přejí: „Milý pane hospodáři, my vám přejeme štěstí, zdraví, abychom se za rok opět shledali, hodně vymlátili a měli velkou úrodu.“ Zpěvem a pitím se celá veřejná slavnost ukončí. Trvá mnohdy do rána.

Dříve najímali hospodáři žence z hor /Českomoravské vysočiny/. Tito postupovali z Dolních Rakous do svého domova. Zavedením žacích strojů ztratili tito ženci výdělek. Také v německých obcích okresu najímají hospodáři české mlatce a vystrojí jim podobné domlatky jako ve Vedrovicích.“

Zápis sokolské schůze ze 17. července 1946 v 10 hodin dopoledne.

Bod 2: DOŽINKY.

„Hudba z Moravských Bránic 12 muzikantů za cenu 4.680 Kčs. Průvod vyjde o půl třetí odpoledne od školy. Vpředu pojedou krojované děvče na koni a za ní selská jízda v níž první trojice ponese státní vlajku. Za nimi půjdou chlapci s okrášlenými kosami a děvčata se srpy. Jako další půjdou děvčata a chlapci v krojích a první dvojice ponese

věnec z obilí, který předá při slavnosti hospodáři. Poslední pojedou alegorický vůz s nápisem „Chléb zajištěn“. Hospodářem při této slavnosti bude Schovanec Jaroslav. Na tanečním místě bude dožínková scéna a po ní se zatančí slovenská beseda. Nějaký veselejší pořad vede v patrnosti Novotný Jaroslav. Prodávání lístků na pivo si do večere vezme Kalina Julius, po večeri Bartoš Jan.“

TREŠÓN

s košem domácích pálenek a likérů

Chasa Vedrovice všechny srdečně zve na **dožínkovou slavnost**

27.8. 2016 v 15:00
na dvoře Muzea a informačního centra Vedrovice

Program: 13:00 Průvod po obci	Vstupní: 150 Kč (v ceně koší vzrudí)
15:00 Půlnoční Múza	Občerstvení: Prase na rožni
18:00 – 22:00 hrají	

střihálová muzika DENÍK

Během akce bude v muzeu otevřena výstava s názvem: Jak se žilo a pracovalo

□ Trešón 2016

□ Domlatky u Novosádů

□ Rok 1942

Bůchodci na cestách

TIC MĚSTA DOLNÍ KOUNICE
KULTURNÍ PAMÁTKY

**KLÁŠTER
ROSA COELI**

VSTUPNÉ 20,- Kč

Tel.: 546 420 005
e-mail: tic@dolnikounice.cz
www.dolnikounice.cz

zámek ROSICE
VSTUPENKA
vstupné včetně: 50 Kč

NČ 005814

Návštěvník je povinen doložovat návštěvní líst
Právomocnost: Správa zámku Rosice, tel. 546 412 892, IČO 486 591

VSTUPENKA
Rozhledna Vladimíra Menšíka
na Hlíně

447,5 m n. m.

10 Kč

Okružní hlásk. Hlázka 13, 664 911 kamión
tel. 723 995 152, www.obec-hlázka.cz, www.13430

vstupenka do minulosti

Expozice Alfonse Muchy

Expozice Alfonse Muchy v Ivančicích byla slavnostně otevřena 24. července 2003 – v den 143. výročí smrti Alfonse Muchy. Nachází se v nově zrekonstruované renesanční budově bývalé okresní soudy, v jejíž zadní traktu se Mucha 24. července 1860 narodil.

Kromě Muchovy tvorby a jeho drobných osobních předmětů jsou zde umístěny dvě kopie pamětních desek, které Město Ivančice darovalo Paříži a New Yorku u příležitosti 60. výročí Muchova úmrtí a 140. výročí jeho narození.

Expozice Vladimíra Menšíka v Ivančicích
KIC Ivančice, Palácového nám 9, tel.: 546 451 870

Expozice Vladimíra Menšíka v Ivančicích byla otevřena 9. října 1999 k nedožitým 78. narozeninám významného Ivančického rodáka. Nyní je přemístěna do nových prostor historické budovy Památníku Alfonse Muchy. Je sestavena z osobních věcí, rodinných fotografií, dokumentů, fotografií z mnoha filmů, ve kterých známý herec účinkoval. Po celou dobu předbílky nás provází hlas tohoto nezapomenutelného komika, herce, konferansiera a především skvělého herce.

Malý festival loutky

Kulturní kalendář

PODZIM VE VEDROVICÍCH

27.9. - 11.10. „Jak se žilo a pracovalo ve Vedrovicích“
 - výstava v přednáškové místnosti Muzea Vedrovic
 - vstupné dobrovolné
 - otevřeno táhrem útervami doby Muzea, Út - Pá 9:00-12:00-13:00-17:00, So i Ne 13:00-17:00

2.9. Malý festival loutky - Obr Fin
 - začátek v 18:00 v Sokolovně
 - vstup zdarma
 - uvádí Divadlo KOLAB

18. - 11.9. Tradiční rozměrné hody SČSOTA
 - začátek v 16:30 na návsi
 - od 20:00 večerní zábava
 - 50. Výstava s/n ČZS MÚ Vedrovic, od 13:00 ve dvoře Muzea
 - vstupné: odpolední 50 Kč, večerní 80 Kč, zájederní 100 Kč

NEDĚLE
 - začátek v 15:30 na návsi
 - od 17:00 „Středoletky hody“
 - vstupné: odpolední 50 Kč
 - k tanci a poslechu hraje orchestrová husla Zlatúška

19.9. 50. Výstava vín s ochutnávkou
 - od 13:00 ve dvoře Muzea Vedrovic
 - od 14:00 do 18:00 kraje cimbálová muzika POMÁVA
 - vstupné 100 Kč (v oáňi je neomezené množství vzorků a katalog)

15.10. Koncert operních a populárních melodií
 - od 17:00 v sále Kulturního domu

27. 10. Vzpomenka na 28. říjen u pomníku padlých
 - začátek v 10:00 na návsi ve Vedrovicích

12.11. Martinské hody
 - od 13:00 krojový přívod vedrovické chasy a vrchnost po obci
 - od 20:00 večerní hodová zábava v KD Vedrovic
 - nabíčka mladých a svatozelených vln
 - vstupné 80Kč

16. 11. Lampiónový průvod s ohňostrojem
 - začátek v 17:00 před obecním úřadem
 - zakončení ohňostrojem na fotbalovém hřišti
 - lampióny s sebou!

18.11. Večer pro důchodce
 - od 18:00 v KD Vedrovic

30.9., 28.10., 25.11. Beseda nad vedrovickou kronikou
 - vždy od 17:00 v přednáškové místnosti Muzea Vedrovic
 - vstup zdarma

Obec Vedrovic Vás zve
na Podzimní slavnostní koncert
 sál KD Vedrovic
 v 17.00 hodin
15. října 2016
 Vstupné 80,- Kč
 Seniori 60+ 40,- Kč

Učinkují:
Johann Strauss kvintet
Marta Hanfová - sólový zpěv
Jiří Preisinger - housle a slovné doprovod

Ještě se můžeme těšit:

21. října se uskuteční Literární kavárna.

V měsíci listopadu proběhne poslední Myslivecká leč a pečení vánočních PERNÍČKŮ.

V prosinci očekáváme:

2.12. Rozsvícení vánočního stromčeka

7.12. Seniorskou středu

16.12. Ladovy vánoce

31.12. Silvestr v sále KD

Vánoční výstavu v MUZEU

Vzpomínky - Vítání dětí

■ Vítání prvňáčků

□ Vít Šroller, Tomáš Kuchařík, Lukáš Bezděk, Adéla Zelníčková.

■ Na další stupeň

□ Rozloučení s pátákem Dominikem Havlíčkem

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea

60 let	Buršíková Radmila	3.12.
	Břínková Hana	16.12.
65 let	Beneš Zdeněk	23.10.
	Hlusková Františka	4.11.
	Bohdanský Jiří	7.11.
70 let	Koczalová Anna	19.10.
	Benešová Jana	8.11.
	Beneš Ivan	31.12.
75 let	Větríčková Emílie	20.12.
80 let	Formanová Emílie	4.11.
	Unzeitigová Štěpánka	21.12.
81 let	Martínková Zdeňka	18.12.
82 let	Řezníčková Olga	6.10.
	Záviška Zdeněk	30.10.
	Buršíková Emílie	8.11.
83 let	Černý Miroslav	16.10.
	Janíček Jan	13.12.
	Janíčková Božena	22.12.
85 let	Procházková Marie	25.11.
86 let	Hermanová Božena	12.11.
	Heroutová Miluška	27.11.
	Světlíková Květoslava	20.12.
87 let	Vaničková Anna	29.10.
	Fuisová Anna	22.11.
89 let	Bechová Jolana	13.11.
90 let	Staňková Arnoštka	19.12.

Sňatky

Martina Hájková – Zdeněk Zelníček

Narozené děti

Jiří Kolegar
 Natálie Klečatská
 Daniel Dutka
 Klára Šedrlová

Zemřeli

Anna Kopetková, nar. 1924
 Stanislav Melkus, nar. 1927

■ Vítání občánků ve Vedrovicích

□ Vítání těchto dětí: Tereza Mašová, Miloš Bezděk, Jiří Kolegar, Natálie Klečatská, Daniel Dutka

■ Jubileum

□ Nejstarší občanka žijící ve Vedrovicích paní Marie Lesonická se dožívá 91 roků.

Pohyb obyvatel

Přistěhovalo se 6 občanů
 Narodily se 4 děti
 Odstěhovali se 4 občané
 Zemřeli 2 občané
 Ke dni 15.9.2016 mají Vedrovice 837 obyvatel

Přistěhovali:

na čp. 218 - 1 osoba, na čp. 42 - 1 osoba, na čp. 93 - 1 osoba,
 na čp. 355 - 2 osoby, na čp. 240 - 1 osoba

Odstěhovali:

z čp. 1 - 2 osoby, z čp. 269 - 1 osoba, z čp. 326 - 1 osoba